

BİRİNCİ SAMUEL

BAP 1

VE Efraim dağığından Ramataimtsofimdenden bir adam vardı, ve onun adı Elkana idi, Yeroham oğlu, Elihu oğlu, Tohu oğlu, Tsuf oğlu olup Efraimli idi; ² ve onun iki karısı vardı; birinin adı Hanna, ve obirinin adı Peninna idi; ve Peninnanın çocukları vardı, fakat Hannanın çocukları yoktu. ³ Ve bu adam orduların RABBİNE secde kılmak ve kurban kesmek için yıldan yıla şehirden Şiloya çıkardı. Ve Elinin iki oğlu Hofni ve Finehas, RABBİN kâhinleri, orada idiler. ⁴ Ve Elkananın kurban keseceği gün gelince karısı Peninnaya ve onun oğulları ile kızlarının hepsine paylar verirdi; ⁵ fakat Hannaya iki pay verirdi; çünkü Hannayı severdi, fakat RAB onun rahmini kapamıştı. ⁶ Ve ortağı onu öfkelenmek için incitirdi, çünkü RAB onun rahmini kapamıştı. ⁷ Ve adam yıldan yıla böyle yaptığı zaman, RABBİN evine çıktıkça kadın onu böyle incitirdi; o da ağlar ve yemek yemezdi. ⁸ Ve kocası Elkana ona dedi: Hanna, niçin ağlıyorsun? ve niçin yemek yemiyorsun? ve niçin yüreğin kederlidir? ben sana on oğuldan daha iyi değil miyim? ⁹ Ve onlar Şiloda yiyip içtikten sonra Hanna kalktı. Ve kâhin Eli RABBİN mabedinin kapı süvesi yanında kürsü üzerinde oturuyordu. ¹⁰ Ve kadın gönül acılığı ile RABBE dua ediyor, ve çok ağlıyordu. ¹¹ Ve bir adak adayıp dedi: Ey orduların RABBİ, eğer gerçekten kendi cariyenin düşkünlüğüne bakarsan, ve beni hatırlarsan, ve cariyeni unutmazsan, ve cariyene bir erkek çocuk verirsen, hayatının bütün günlerince onu RABBE vereceğim, ve başına ustura değmiyecektir.

¹² Ve vaki oldu ki, kadın RABBİN önünde duasını uzatırken Eli onun ağzına bakıyordu. ¹³ Hanna ise içinden söylüyordu; ancak dudakları kımıldanıyor, fakat sesi işitilmiyordu; ve Eli onu sarhoş sandı. ¹⁴ Ve Eli ona dedi: Daha ne vakte kadar sarhoşluk edeceksin? üzerinden şarabını at. ¹⁵ Ve Hanna cevap verip dedi: Hayır efendim, ben ruhu kederli bir kadını; şarap ve içki içmedim, ancak RABBİN önünde gönlümü döktüm. ¹⁶ Cariyeni kötü bir kadın sanma; çünkü kaygımın ve üzüntümün çokluğundan dolayı şimdiye kadar söyledim. ¹⁷ Ve Eli cevap verip dedi: Selâmetle git; ve İsrailin Allahı kendisinden dilediğin dileğini sana versin. ¹⁸ Ve kadın dedi: Senin gözünde cariyen lûtf bulsun. Ve kadın yoluna gitti, ve yemek yedi; ve artık yüzü kederli değildi.

¹⁹ Ve sabahlayın erken kalktılar, ve RABBİN önünde secde kıldılar, ve dönüp Ramaya evlerine geldiler. Ve Elkana karısı Hannayı bildi; ve RAB onu hatırladı; ²⁰ ve vaki oldu ki, günler tamam olunca Hanna gebe kalıp bir oğul doğurdu; ve: Çünkü onu RABDEN diledim, diyerek adını Samuel koydu.

²¹ Ve kocası Elkana RABBE yıllık kurbanını ve adağını takdim etmek için bütün ev halkı ile beraber çıktı. ²² Fakat Hanna çıkmadı; çünkü kocasına dedi: Çocuk sütten kesilmeden çıkmıyacağım; ve RABBİN önünde görünsün diye onu o zaman götürüleceğim, ve daima orada kalacaktır. ²³ Ve kocası Elkana ona dedi: Kendi gözünde iyi olanı yap; onu sütten kesinciye kadar otur; ancak RAB kendi sözünü sabit kılsın. Ve kadın kaldı, ve oğulunu sütten kesinciye kadar emzirdi. ²⁴ Ve sütten kestiği zaman üç yıllık bir boğa, ve bir efa* un, ve bir tulum şarap alarak çocuğu kendisile beraber çıkardı, ve onu Şiloda RABBİN evine götürdü; ve çocuk küçüktü. ²⁵ Ve boğayı boğazladılar, ve çocuğu Eliye getirdiler. ²⁶ Ve kadın dedi: Ah, efendim, senin hayatın hakkı için, efendim, burada senin yanında RABBE dua ederek durmuş olan kadın benim. ²⁷ Bu çocuk için dua ettim; ve RABDEN dilediğim dileğimi bana verdi; ²⁸ ben de onu RABBE armağan ettim; yaşıyacağı bütün günlerce Allaha armağan edilmiştir. Ve orada RABBE secde kıldı.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 2

VE Hanna dua edip dedi:

Yüreğim RABDE sevinçle coşuyor,
Kuvvetim RABDE yükseldi,
Düşmanlarıma karşı ağızım açıldı;
Çünkü senin kurtuluşunla seviniyorum.

² Kimse RAB gibi mukaddes değildir;

Çünkü senden başka yoktur,
Ve Allahımız gibi kaya yoktur.

³ Artık büyük büyük söylemeyin;

Ağızınızdan küstahlık çıkmasın;

Çünkü RAB bilgi Allahıdır;

Ve işler onun tarafından tartılır.

⁴ Yiğitlerin yayları kırıldılar;

Ve ayağı sürçenler kuvvet kuşandılar.

⁵ Toklar ekmek için gündelikçi oldular;

Ve açlar rahata erdiler;

Kısır kadın bile yedi çocuk doğurdu;

Oğulları çok olan kadın ise gevşiyor.

⁶ RAB öldürür, ve diriltir;

Ölüler diyarına indirir, ve çıkarır.

⁷ RAB fakir eder, ve zengin eder;

Hem alçaltır, hem yükseltir.

⁸ Emîrlerle beraber oturtmak için,

İzzet kürsüsünü miras ettirmek için,

Yoksulu topraktan kaldırır,

Fakiri gübrelikten yükseltir;

Çünkü yerin direkleri RABBİNDİR,

Ve dünyayı onların üzerine kurdu.

⁹ Müttakilerinin adımlarını koruyacak;

Fakat kötüler karanlıkta susturulacaktır;

Çünkü insan kuvvetle başa çıkmaz.

¹⁰ RAB ile çekişenler parçalanacaklar;

Onların üzerine göklerde gürliyecektir;

RAB dünyanın uçlarına hükmedecektir;

Ve kıralına kuvvet verecek,

Ve mesihinin kuvvetini yükseltecektir.

¹¹ Ve Elkana Ramaya evine gitti. Ve çocuk kâhin Elinin önünde RABBE hizmet ediyordu.

¹² Ve Elinin oğulları alçak adamlardı; RABBİ tanımıyorlardı. ¹³ Ve kâhinlerin kavmla olan

âdeti şu idi: bir kimse kurban arzettiği zaman, et haşlanırken, kâhinin hizmetçisi elinde

üç dişli bir çatala gelirdi; ¹⁴ ve leğene, yahut lengere, yahut kazana, yahut tencereye

daldırırdı; çatalın çıkardığı her şeyi kâhin onunla alırdı. Oraya gelen bütün İsraililere

Şiloda böyle yaparlardı. ¹⁵ İç yağını yakmazdan evel de kâhinin hizmetçisi gelirdi, ve

kurban takdim eden adama derdi: Kâhine kızartmalık et ver; çünkü senden haşlanmış et

değil, ancak çiğ olacaktır. ¹⁶ Ve eğer adam ona: Önce mutlaka iç yağını yakacaklar, ve o

zaman kendin için canının istediği kadar al, derse, o zaman ona derdi: Hayır, şimdi bana

vereceksin; ve eğer vermezsen zorla alırım. ¹⁷ Ve RABBİN önünde gençlerin suçu gayet

büyüktü; çünkü bu adamlar RABBİN takdimesini hor görüyorlardı.

¹⁸ Fakat çocuk Samuel keten efod kuşanmış olarak RABBİN önünde hizmet ediyordu. ¹⁹ Ve anası ona küçük bir cübbe yapardı, ve yıllık kurbanı arz etmek için kocası ile beraber çıktığı zaman her yıl ona getirirdi. ²⁰ Ve Eli Elkanayı ve karısını mubarek kılıp dedi: RABBE verdiği armağanın yerine RAB sana bu kadından zürriyet versin. Ve yerlerine gittiler. ²¹ Ve RAB Hannayı ziyaret etti, ve gebe kalıp üç oğulla iki kız doğurdu. Ve çocuk Samuel RABBİN önünde büyüdü.

²² Ve Eli çok yaşlandı; ve oğullarının bütün İsraille yaptıklarının hepsini, ve toplanma çadırının kapısında hizmet eden kadınlarla yattıklarını işitiyordu. ²³ Ve onlara dedi: Niçin böyle şeyler yapıyorsunuz? çünkü bütün bu kavmdan kötü şeylerinizi işitiyorum. ²⁴ Hayır, oğullarım, çünkü işittiğim haber iyi değildir; RABBİN kavmına suç ettiriyorsunuz. ²⁵ Eğer adam adama karşı suç ederse, Allah ona hükmeder; fakat bir adam RABBE karşı suç ederse, onun için kim yalvaracak? Fakat babalarının sözünü dinlemediler, çünkü RAB onları öldürmek fikrinde idi. ²⁶ Ve çocuk Samuel gittikçe büyüyor, RABBE ve insanlara da makbul oluyordu.

²⁷ Ve bir Allah adamı Eliye geldi, ve ona dedi: RAB şöyle diyor: Mısırdaki Firavun evine kulluk ettikleri zaman babanın evine kendimi göstermedim mi? ²⁸ ve mezbahıma çıkmak, buhur yakmak, önümde efod giymek için kendime kâhin olarak İsrailin bütün sıptlarından onu seçtim; ve İsrail oğullarının ateşle yapılan bütün takdimelerini babanın evine verdim. ²⁹ Meskenimde emrettiğim kurbanımı ve takdimemi niçin tepiyorsunuz, ve kavmım İsrailin bütün takdimelerinin en âlâsı ile kendinizi semirtmek için kendi oğullarına benden ziyade niçin hürmet ediyorsun? ³⁰ Bunun için İsrailin Allahı RAB diyor: Gerçek, senin evin ve babanın evi önümde ebediyen yürüyecekler, demiştim; fakat şimdi RAB diyor: Bu benden uzak olsun; çünkü bana hürmet edenlere hürmet edeceğim, ve beni hor görenler küçük düşeceklerdir. ³¹ İşte, senin evinde kocamış adam olmasın diye senin bazunu, ve babanın evinin bazusunu keseceğim günler geliyor. ³² İsraille edilecek iyilik içinde sen evimin sıkıntısını göreceksin; ve senin evinde artık hiç kocamış adam olmayacak. ³³ Ve mezbahımın yanında atmıyacağım senin adamın ise, senin gözlerini söndürmek ve canına keder vermek için olacaktır; ve senin ev halkının bütün çocukları gençken ölecekler. ³⁴ Ve sana olacak âlâmet şudur; o senin iki oğlunun, Hofni ile Finehasın başına gelecektir; ikisi de bir günde öleceklerdir. ³⁵ Ve kendim için sadık bir kâhin çıkaracağım, o yüreğimde ve canımda olana göre yapacak; ve onun için sağlam ev yapacağım, ve bütün günler mesihimin önünde yürüyecektir. ³⁶ Ve vaki olacak ki, senin evinden artakalan her adam gelecek ve bir parça gümüşle bir somun ekmek için ona işilecek, ve: Rica ederim, bir lokma ekmek yiyeyim diye beni bir kâhinlik hizmetine tayin et, diyecektir.

BAP 3

VE çocuk Samuel Elinin önünde RABBE hizmet ediyordu. Ve o günlerde RABBİN kelâmı seyrek; sık sık rüyet olmıyordu. ² Ve o zaman vaki oldu ki, Eli yerine yatmış (ve gözleri zayıflamağa başlamıştı, göremiyordu), ³ ve Allahın kandili henüz sönmemiş, ve Allahın sandığının bulunduğu RABBİN mabedinde Samuel yatmışken, ⁴ RAB Samueli çağırdı; ve o: İşte ben, dedi. ⁵ Ve Eliye koşup dedi: İşte ben, çünkü beni çağırdın. Ve: Çağırmadım, git yat, dedi. Ve gidip yattı. ⁶ Ve yine RAB: Samuel, diye yeniden çağırdı. Ve Samuel kalktı, ve Eliye gidip dedi: İşte ben, çünkü beni çağırdın. Ve dedi: Çağırmadım, oğlum; git yat. ⁷ Ve Samuel daha RABBİ bilmiyordu, ve RABBİN kelâmı henüz ona keşfolunmamıştı. ⁸ Ve RAB üçüncü kere Samueli yeniden çağırdı. Ve kalkıp Eliye gitti, ve dedi: İşte ben, çünkü beni çağırdın. Ve çocuğu RABBİN çağırmış olduğunu

Eli sezdi. ⁹ Bunun üzerine Eli Samuele dedi: Git yat; ve vaki olacak ki, eğer seni çağırırsa, sen: Söyle, ya RAB; çünkü kulun dinliyor, dersin. Ve Samuel gidip yerine yattı. ¹⁰ Ve RAB geldi, ve durup evelki defalar olduğu gibi: Samuel, Samuel, diye çağırdı. Ve Samuel dedi: Söyle; çünkü kulun dinliyor. ¹¹ Ve RAB Samuele dedi: İşte, ben İsrailde bir şey yapacağım, onu her işitenin iki kulağı çınliyacaktır. ¹² Elinin evi hakkında başlangıçtan sona kadar söylediğim her şeyi bugün kendisine yapacağım. ¹³ Çünkü kendisinin bildiği fesattan dolayı onun evini ebediyen mahkûm edeceğimi ona bildirdim, çünkü oğulları kendilerine lânet getirdiler, ve onlara mani olmadı. ¹⁴ Ve bundan dolayı Elinin evinin fesadı için ebediyen kurban ve takdime ile kefaretilmiyecek diye Eli evi için and ettim.

¹⁵ Ve Samuel sabaha kadar yattı, ve RABBİN evinin kapı kanatlarını açtı. Ve Samuel rüyeti Eliye bildirmeğe korktu. ¹⁶ Ve Eli Samuelli çağırıp dedi: Oğlum Samuel. Ve o: İşte ben, dedi. ¹⁷ Ve Eli dedi: RABBİN sana söylediği söz nedir? Rica ederim, benden gizleme; eğer sana söylediği bütün şeylerden birini benden gizlersen, Allah sana öylesini ve daha ziyadesini yapsın. ¹⁸ Ve Samuel bütün şeyleri bildirdi, ve kendisinden gizlemedi. Ve Eli dedi: O RABDİR; gözünde iyi olanı yapsın.

¹⁹ Ve Samuel büyüdü, ve RAB onunla beraberdi, ve bütün sözlerinden hiç birini yere düşürmedi. ²⁰ Ve RABBİN peygamberi olarak Samuelin konulmuş olduğunu Dandan Beer-şebaya kadar bütün İsrail bildi. ²¹ Ve RAB yine Şiloda görüldü; çünkü RAB kendini Şiloda Samuele RABBİN kelâmı ile izhar etti.

BAP 4

VE Samuelin sözü bütün İsraille erişti.

Ve İsrail Filistîlere karşı cenk için çıktı, ve Eben-ezerin yanında ordugâh kurdular; Filistîler de Afekte ordugâh kurdular. ² Ve Filistîler İsraille karşı dizildiler; ve cenk her tarafa yayılınca, İsrail Filistîlerin önünde vuruldu; ve onlar kırdan ordudan dört bin kişi kadar vurdular. ³ Ve kavm ordugâha geldi, ve İsrail ihtiyarları dediler: Niçin bugün RAB bizi Filistîlerin önünde vurdu? Şilodan RABBİN ahit sandığını yanımıza alalım, ve aramıza gelsin, ve bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın. ⁴ Ve kavm Şiloya adam gönderdi; ve kerubiler üzerinde oturan ordular RABBİNİN ahit sandığını oradan getirdiler; ve Elinin iki oğlu Hofni ile Finehas Allahın ahit sandığı ile beraber orada idiler. ⁵ Ve RABBİN ahit sandığı ordugâha girdiği zaman bütün İsrail büyük bağırişla bağırdılar, ve yer ses verdi. ⁶ Ve Filistîler bağıriş gürültüsünü işitip dediler: İbranîlerin ordugâhında bu büyük bağıriş gürültüsü nedir? Ve ordugâha RABBİN sandığı geldiğini bildiler. ⁷ Ve Filistîler korktular, çünkü dediler: Ordugâha Allah geldi. Ve dediler: Vay bize! çünkü bundan evel böyle bir şey olmamıştı. ⁸ Vay bize! bu kuvvetli ilâhların elinden bizi kim kurtaracak? çölde Mısırlıları her türlü belâlarla vuran ilâhlar bunlardır. ⁹ Ey Filistîler, kuvvetli olun, ve erkekçe davranın, yoksa İbranîlerin size kulluk ettikleri gibi onlara kulluk edeceksiniz; erkekçe davranın, ve cenk edin. ¹⁰ Ve Filistîler cenk ettiler, ve İsrail vuruldu, ve herkes kendi çadırına kaçtı; ve çok büyük kırgın oldu; çünkü İsrailden otuz bin yaya düştüler. ¹¹ Ve Allahın sandığı alındı; ve Elinin iki oğlu Hofni ve Finehas öldüler.

¹² Ve bir Benyamîni ordudan koştı, ve o günde Şiloya erişti, ve esvabı yırtılmıştı, ve başı üzerinde toprak vardı. ¹³ Ve geldiği zaman, işte, Eli kürsü üzerine oturmuş, yol kenarında bekliyordu; çünkü Allahın sandığı için yüreği titriyordu. Ve adam şehre girip anlattığı zaman bütün şehir feryat etti. ¹⁴ Ve Eli feryadı işitince dedi: Bu gürültü nedir? Ve adam hemen gelip Eliye bildirdi. ¹⁵ Ve Eli doksan sekiz yaşında idi, ve gözleri donmuştu, ve göremiyordu. ¹⁶ Ve adam Eliye dedi: Ben ordudan gelen adamım; ve bugün ordudan kaçtım. Ve dedi: Ne oldu, oğlum? ¹⁷ Ve haber getiren cevap verip dedi: Filistîlerin

önünde İsrail kaçtı, ve kavm arasında da büyük kırgın oldu, ve senin iki oğlun Hofni ve Finehas da öldüler, ve Allahın sandığı da alındı. ¹⁸ Ve vaki oldu ki, adam Allahın sandığını andığı zaman, Eli kürsüsünden arkaya doğru kapının yanına düştü; ve boynu kırılıp öldü; çünkü kocamış ve ağırdı. Ve İsraille kırk yıl hükmetmişti.

¹⁹ Ve gelini, Finehasın karısı, gebe olup doğurmak üzere idi; ve Allahın sandığı alınmış olduğu, ve kaynatası ile kocasının öldükleri haberini işitince eğilip doğurdu; çünkü üzerine ağrısı geldi. ²⁰ Ve ölmek üzere iken yanında duran kadınlar kendisine dediler: Korkma; çünkü bir oğul doğurdun. Fakat cevap vermedi, ve yüreğine koymadı. ²¹ Ve Allahın sandığı alındığından, ve kaynatası ile kocasından dolayı: İzzet İsrailden gitti, diyerek çocuğun adını İkabod* koydu. ²² Ve dedi: İzzet İsrailden gitti; çünkü Allahın sandığı alındı.

* İzzet yok.

BAP 5

VE Filistîler Allahın sandığını almışlardı, ve onu Eben-ezerden Aşdoda getirdiler. ² Ve Filistîler Allahın sandığını alıp Dagonun evine götürdüler, ve onu Dagonun yanına koydular. ³ Ve Aşdodlular ertesi gün erken kalktılar ve işte, Dagon RABBİN sandığı önünde yüz üstü yere düşmüştü. Ve Dagonu alıp yine yerine koydular. ⁴ Ve ertesi gün sabahlayın erken kalktılar, ve işte, Dagon RABBİN sandığı önünde yüz üstü yere düşmüştü; ve Dagonun başı ile iki elleri kesilmiş olarak eşikte idi; Dagonun kendisine yalnız bedeni kalmıştı. ⁵ Bundan dolayı bugüne kadar Dagonun kâhinleri, ve Dagonun evine gelenlerin hepsi Aşdoda Dagon evinin eşiği üzerine basmazlar.

⁶ Ve Aşdodluların üzerinde RABBİN eli ağırlaştı, ve onları helâk etti, ve onları, Aşdodu ve onun sınırlarını, urlarla vurdu. ⁷ Ve Aşdodlular böyle olduğunu görünce dediler: İsrail Allahının sandığı yanımızda kalmasın; çünkü onun eli bizim üzerimize ve ilâhımız Dagonun üzerine sertleşti. ⁸ Ve gönderip Filistîlerin bütün beylerini yanlarına topladılar, ve dediler: İsrail Allahının sandığını ne yapalım? Ve onlar dediler: İsrail Allahının sandığı Gata götürülsün. Ve İsrail Allahının sandığını oraya götürdüler. ⁹ Ve vaki oldu ki, onlar onu götürdükten sonra RABBİN eli şehre karşı idi; çok büyük şaşkınlık oldu; küçük ve büyük, şehrin ahalisini vurdu; ve üzerlerinde urlar çıktı. ¹⁰ Ve Allahın sandığını Ekrona gönderdiler. Ve vaki oldu ki, Allahın sandığı Ekrona gelince Ekronlular feryat edip dediler: Bizi ve kavmimizi öldürmek için İsrail Allahının sandığını bize getirdiler. ¹¹ Ve gönderip Filistîlerin bütün beylerini topladılar, ve dediler: İsrail Allahının sandığını gönderin, ve yine yerine gitsin, ve bizi ve kavmimizi öldürmesin. Çünkü bütün şehirde ölüm şaşkınlığı vardı; Allahın eli orada çok ağır oldu. ¹² Ölmeyen adamlar da urlarla vuruldular, ve şehrin feryadı göklere çıktı.

BAP 6

VE RABBİN sandığı yedi ay Filistîler diyarında kaldı. ² Ve Filistîler kâhinleri ve bakıcıları çağırıp dediler: RABBİN sandığını ne yapalım? Onu yerine ne ile göndereceğimizi bize bildirin. ³ Ve onlar dediler: Eğer İsrail Allahının sandığını gönderecekseniz, onu boş göndermeyin; fakat ona mutlaka bir günah takdimesi ödeyin; o zaman sağalacaksınız, ve onun eli niçin sizden çekilmediği size bildirilecektir. ⁴ Ve dediler: Ona ödiyeceğiniz günah takdimesi ne olacak? Ve onlar dediler: Filistîlerin beylerinin sayısına göre beş altın ur, ve beş altın fare olacak; çünkü hepimizin ve beylerimizin üzerinde olan belâ birdir. ⁵ Bundan dolayı urlarınızın suretlerini, ve diyarı bozan farelerinizin suretlerini yapacaksınız; ve İsrailin Allahına izzet vereceksiniz; belki üzerinizden, ilâhlarınızın üzerinden, ve diyarınız üzerinden elini hafifletecektir. ⁶ Ve Mısırlılarla Firavun yüreklerini katılaştırdıkları gibi siz de yüreklerinizi niçin katılaştırıyorsunuz? Kendi aralarında

şaşılacak şeyler yaptıktan sonra onlar kavmi salıvermediler mi? ve onlar gittiler. ⁷ Ve şimdi, bir yeni araba ile boyunduruk vurulmamış emzikli iki inek alıp hazırlayın; ve inekleri arabaya koşun, ve yavrularını artlarından ayırıp eve götürün; ⁸ ve RABBİN sandığını alıp arabanın üzerine koyun; ve günah takdimesi olarak ona ödiyeceğiniz altın şeyleri küçük bir sandık içinde onun yanına koyun; ve onu salıverin gitsin. ⁹ Ve bakın; eğer o kendi sınırının yolundan Beyt-şemeşe çıkarsa, bize bu büyük kötülüğü yapan RABDİR; ve yoksa o zaman bizi vuran onun eli olmadığını bileceğiz; bu şey bize rast gele olmuştur.

¹⁰ Ve adamlar böyle yaptılar, ve emzikli iki inek aldılar, ve onları arabaya koşup yavrularını evde kapadılar; ¹¹ ve RABBİN sandığını, ve altın fareler ve urların suretleri ile küçük sandığı arabaya koydular. ¹² Ve inekler doğrudan doğruya Beyt-şemeş yolundan gittiler; ve sağa sola sapmıyarak büyük yoldan böğüre böğüre gittiler; ve Filistîlerin beyleri Beyt-şemeş sınırına kadar onların ardından yürüdüler. ¹³ Ve Beyt-şemeşliler derede buğday biçiyorlardı; ve gözlerini kaldırıp sandığı gördüler, ve gördüklerinden dolayı sevindiler. ¹⁴ Ve araba Beyt-şemeşli Yeşuun tarlasına girip orada durdu; orada büyük bir taş vardı; ve arabanın odununu yardılar, ve inekleri RABBE yakılan takdime olarak arzettiler. ¹⁵ Ve RABBİN sandığını, ve içinde altın şeyler olan yanındaki küçük sandığı Levililer indirdiler, ve büyük taşın üzerine koydular; ve o gün RABBE Beyt-şemeşliler yakılan takdimeler arzettiler, ve kurban kestiler. ¹⁶ Ve Filistîlerin beş beyi bunu gördükten sonra o günde Ekrona döndüler.

¹⁷ Ve Filistîlerin günah takdimesi olarak RABBE ödedikleri altın urlar şunlardır: Aşdod için bir, Gaza için bir, Aşkelon için bir, Gat için bir, Ekron için bir; ¹⁸ ve Beyt-şemeşli Yeşuun tarlasında bugüne kadar durmakta bulunan, RABBİN sandığını üzerine koydukları büyük taş kadar beş beye ait Filistîlerin bütün şehirlerinin, duvarlı şehirlerin ve kır köylerinin sayısına göre altın fareler.

¹⁹ Allah Beyt-şemeş adamlarından da vurdu, çünkü RABBİN sandığının içine bakmışlardı, ve kavmda yetmiş kişi vurdu, elli bin kişi;* ve kavm yas tuttu, çünkü RAB kavmi büyük vuruşla vurdu. ²⁰ Ve Beyt-şemeşliler dediler: Bu mukaddes Allahın, RABBİN, önünde kim durabilir? ve bizden kimin yanına çıksın? ²¹ Ve Kiryat-yearim ahalisine ulaklar gönderip dediler: Filistîler RABBİN sandığını geri getirdiler; inin, onu yanınıza çıkarın.

* Yahut, *elli aile erkeği*.

BAP 7

VE Kiryat-yearim ahali geldi, ve RABBİN sandığını çıkardılar, ve onu tepede olan Abinadabın evinin içine götürdüler, ve RABBİN sandığını beklemek için, oğlu Eleazarı takdis ettiler. ² Ve vaki oldu ki, sandığın Kiryat-yearime konduğu günden sonra çok vakit geçti, ve yirmi yıl oldu; ve bütün İsrail evi RABBİ özlediler.

³ Ve Samuel bütün İsrail evine söyleyip dedi: Eğer bütün yüreğinizle RABBE dönüyorsanız, yabancı ilâhları, ve Astartileri aranızdan atın, ve yüreğinizi RABBE çevirin, ve ancak ona kulluk edin; o da sizi Filistîlerin elinden kurtarır. ⁴ O zaman İsrail oğulları Baalları ve Astartileri attılar, ve ancak RABBE kulluk ettiler.

⁵ Ve Samuel dedi: Bütün İsraili Mitspaya toplayın da sizin için RABBE dua edeyim. ⁶ Ve Mitspaya toplandılar, ve su çektiler, ve RABBİN önünde döktüler, ve o gün oruç tuttular, ve orada: RABBE karşı suç ettik, dediler. Ve Samuel Mitspada İsrail oğullarına hükmetti.

⁷ Ve İsrail oğullarının Mitspaya toplandıklarını Filistîler işittiler, ve Filistîlerin beyleri İsrail oğullarına karşı çıktılar. Ve İsrail oğulları bunu işittiler, ve Filistîlerden korktular. ⁸ Ve İsrail oğulları Samuele dediler: Bizi Filistîlerin elinden kurtarsın diye Allahımız RABBE

bizim için feryat etmekten vaz geçme. ⁹ Ve Samuel bir süt kuzusu aldı, ve onu bütün yakılan takdime olarak RABBE arzetti; ve Samuel İsrail için RABBE feryat etti; ve RAB ona cevap verdi. ¹⁰ Ve Samuel yakılan takdimi arzederken Filistîler İsrail'e karşı cenketmek için yaklaştılar; ve RAB o gün Filistîler üzerine büyük sesle gürliyip onları şaşırtdı; ve İsrailin önünde vuruldular. ¹¹ Ve İsraililer Mitspandan çıkıp Filistîleri kovaladılar, ve Beyt-kar altına varıncıya kadar onları vurdular.

¹² Ve Samuel bir taş alıp Mitspa ile Şen arasına dikti, ve onun adını Ebenezer* koyup: RAB bize buraya kadar yardım etti, dedi. ¹³ Ve Filistîler alçaldılar, ve artık bir daha İsrail sınırını içine girmediler; ve Samuelin bütün günlerince RABBİN eli Filistîlere karşı idi. ¹⁴ Ve Filistîlerin Ekron'dan Gata kadar İsrailden almış oldukları şehirler İsrail'e geri verildiler; İsrail bunların sınırlarını da Filistîlerin elinden kurtardı. Ve İsraille Amorîler arasında barışıklık vardı.

* *Yardım taşı.*

¹⁵ Ve Samuel hayatının bütün günlerince İsrail'e hükmetti. ¹⁶ Ve yıldan yıla gidip sıra ile Beyt-eli, ve Gilgal, ve Mitspayı dolaşrdı; ve bütün bu yerlerde İsrail'e hükmederdi. ¹⁷ Ve Ramaya dönerdi, çünkü evi orada idi; orada da İsrail'e hükmederdi; ve orada RABBE bir mezbah yaptı.

BAP 8

VE vaki oldu ki, Samuel yaşlanınca İsrail üzerine oğullarını hâkim kıldı. ² Ve ilk oğlunun adı Yoel, ve ikincisinin adı Abiya idi; Beer-şebada hâkimdiler. ³ Ve oğulları onun yolunda yürümediler, ve kötü kazancın ardınca saptılar, ve rüşvet alıp iğri hüküm verdiler.

⁴ Ve İsrailin bütün ihtiyarları toplanıp Ramaya Samuelin yanına geldiler; ⁵ ve ona dediler: İşte, sen yaşlandın, ve oğulların senin yolunda yürümiyorlar; şimdi bütün milletler gibi bize hükmetmek için başımıza bir kiral koy. ⁶ Fakat: Bize hükmetmek için bize bir kiral ver, dedikleri zaman, bu söz Samuelin gözünde kötü göründü. Ve Samuel RABBE dua etti. ⁷ Ve RAB Samuele dedi: Sana dedikleri her şeyde kavmin sözünü dinle, çünkü reddettikleri sen değilsin, ancak üzerlerine kirallık etmiyeyim diye beni reddettiler. ⁸ Onları Mısırdan çıkardığım günden bugüne kadar beni bırakıp başka ilâhlara kulluk ederek yaptıkları bütün işlere göre, sana da böyle yapıyorlar. ⁹ Ve şimdi onların sözünü dinle; ancak onlara açıkça şahadet edeceksin, ve onlar üzerine kirallık edecek olan kiralın hükmü ne olacağını onlara bildireceksin.

¹⁰ Ve Samuel, kendisinden kiral istiyen kavma, RABBİN bütün sözlerini söyledi. ¹¹ Ve dedi: Üzerinize kirallık edecek olan kiralın hükmü şu olacak: oğullarınızı kendisine alıp cenk arabaları üzerine ve atlıları arasına koyacak; ve arabaları önünde koşacaklar; ¹² ve onları kendisine binbaşılar, ve ellibaşılar kılacak; ve bazılarını toprağını sürmek için, ve ekinini biçmek için, ve cenk âletleriyle arabalarının âletlerini yapmak için koyacak. ¹³ Ve attar, ve aşçı, ve ekmekçi olmak üzere kızlarınızı alacak. ¹⁴ Ve tarlalarınızı, ve bağlarınızı, ve zeytinliklerinizi, onların en iyisini alıp kullarına verecek. ¹⁵ Ve tohumunuzun, ve bağlarınızın ondalığını alıp hadımlarına ve kullarına verecek. ¹⁶ Ve kullarınızla cariyelerinizi, ve en seçme gençlerinizi, ve eşeklerinizi alıp onları işine koşacak. ¹⁷ Sürülerinizin ondalığını alacak; ve siz onun kulları olacaksınız. ¹⁸ Ve kendiniz için seçmiş olacağınız kiralınızın yüzünden o gün feryat edeceksiniz; ve RAB o gün size cevap vermiyecek.

¹⁹ Fakat kavm Samuelin sözünü dinlemek istemiyerek dediler: Hayır; fakat üzerimize bir kiral olacak, ²⁰ ve biz de bütün milletler gibi olacağız, ve kiralımız bize hükmedecek, ve önümüzde çıkacak, ve cenklerimiz yapacak. ²¹ Ve Samuel kavmin bütün sözlerini işitti, ve onları RABBE söyledi. ²² Ve RAB Samuele dedi: Onların sözünü dinle, ve onlara bir

kıral yap. Ve Samuel İsraililere: Herkes kendi şehrine gitsin, dedi.

BAP 9

VE Benyaminden bir adam vardı, Afiah oğlu, Bekorat oğlu, Tseror oğlu, Abiel oğlu olup adı Kiş idi; Benyaminî bir adamın oğlu, cesur yiğitti. ² Ve onun genç ve güzel bir oğlu olup adı Saul idi; ve İsrail oğulları arasında ondan daha güzel adam yoktu; omuzundan yukarısı bütün kavmin boyunu geçiyordu. ³ Ve Saulun babası Kişin eşekleri kayboldu. Ve Kiş, oğlu Saula dedi: Uşaklardan birini yanına al, ve kalk git, eşekleri ara. ⁴ Ve o Efraim dağılığında geçti, ve Şalişa diyarından geçti, fakat onları bulmadılar; ve Şaalim diyarından geçtiler, orada da değillerdi; ve Benyaminîlerin diyarından geçti, ve onları bulmadılar.

⁵ Ve Tsuf diyarına geldiler, ve Saul yanında olan uşağına dedi: Gel dönelim, yoksa babam eşeklerden vazgeçip bizim kaygımıza düşecek. ⁶ Ve ona dedi: İşte, bu şehirde bir Allah adamı var, o itibarlı bir adamdır; ve her ne söylerse mutlaka olur; şimdi oraya gidelim; belki gideceğimiz yolu bize bildirir. ⁷ Ve Saul uşağına dedi: Ve işte, gidersek adama ne götüreceğiz? çünkü kaplarımızda ekmek tükendi, ve Allah adamına götürececek bir hediye yok; nemiz var? ⁸ Ve uşak yine Saula cevap verip dedi: İşte, elimde bir çeyrek şekel* gümüş var; Allah adamına onu veririm, ve yolumuzu bize bildirir. ⁹ (Evelleri İsrailde Allahtan sormak için gittiği zaman adam böyle derdi: Gel, Görene gidelim; çünkü şimdi Peygamber denilene önceleri Gören denirdi.) ¹⁰ Ve Saul uşağına dedi: İyi dedin; gel gidelim. Ve Allah adamının olduğu şehre gittiler.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

¹¹ Ve yokuştan şehre çıkarken, su çekmek için çıkmakta olan genç kadınlar buldular, ve onlara dediler: Gören burada mı? ¹² Ve onlara cevap verip dediler: Buradadır; işte önündedir; şimdi çabuk ol, çünkü bugün şehre geldi; çünkü kavmin bugün yüksek yerde kurbanı vardır. ¹³ Şehre girince, yemek için yüksek yere o çıkmadan evel, hemen onu bulursunuz; çünkü o gelmeden kavm yemek yemez, çünkü kurbanı o takdis eder; çağırılanlar ondan sonra yerler. Ve şimdi çıkın; çünkü bu vakitte onu bulursunuz. ¹⁴ Ve şehre çıktılar; şehrin içine vardıkları zaman, işte, Samuel yüksek yere çıkmak üzere onlara doğru çıkıyordu.

¹⁵ Ve Saul gelmeden bir gün evel RAB Samuele açıp demişti: ¹⁶ Yarın bu vakitlerde Benyamin diyarından sana bir adam göndereceğim, ve onu kavmım İsrail üzerine reis olarak meshedeceksin; ve Filistîlerin elinden kavmımı o kurtaracaktır; çünkü kavmımın haline baktım; çünkü onların feryadı bana erişti. ¹⁷ Ve Samuel Saulu görünce RAB ona dedi: İşte, sana dediğim adam! Kavmımın üzerinde bu hüküm sürecektir. ¹⁸ Ve Saul kapıda Samuele yaklaşıp dedi: Rica ederim, Görenin evi nerededir, bana bildir. ¹⁹ Ve Samuel Saula cevap verip dedi: Gören benim; önüm sıra yüksek yere çıkın; çünkü bugün benimle beraber yiyeceksiniz; ve sabahlayın seni gönderirim, ve senin yüreğinde olanın hepsini sana bildiririm. ²⁰ Ve üç gün evel kaybolan senin eşeklerine gelince, onların kaygısını çekme, çünkü bulundular. Ve İsrailin bütün dileği kimin içindir? Senin ve babanın bütün evi için değil mi? ²¹ Ve Saul cevap verip dedi: Ben İsrail sıptlarının en küçüğünden, Benyaminî değil miyim? ve aşiretim Benyamin sıptının aşiretlerinden en küçüğü değil midir? niçin bana böyle bir şey söylüyorsun?

²² Ve Samuel Saul ile uşağını aldı, ve onları misafir odasına götürdü, ve otuz adam kadar olan çağırılanların başında onlara yer verdi. ²³ Ve Samuel aşçıya dedi: Yanında alıkoy, diye sana verdiğim payı getir. ²⁴ Ve aşçı budu ve üzerinde olanı kaldırıp Saulun önüne koydu. Ve Samuel dedi: İşte, alıkonanı kendi önüne koy ve ye; çünkü: Kavmı çağırdım, dediğim muayyen vakte kadar senin için alıkonuldu. Ve o gün Saul Samuelle

birlikte yedi.

²⁵ Ve yüksek yerden şehre indiler, ve dam üzerinde Saulla konuştu. ²⁶ Ve erken kalktılar; ve vaki oldu ki, şafak sökerken Samuel Saulu damdan çağırıp dedi: Kalk da seni göndereyim. Ve Saul kalktı, kendisi ve Samuel, ikisi de dışarı çıktılar. ²⁷ Ve onlar şehrin kenarında inerlerken Samuel Saula dedi: Uşağa söyle de önümüze geçsin (ve o geçti), ve şimdi sen dur da Allahın sözünü sana bildireyim.

BAP 10

VE Samuel yağ şişesini aldı, ve onun başı üzerine döktü, ve onu öpüp dedi: Kendi mirası üzerine reis olarak RAB seni meshetti, değil mi? ² Bugün yanımdan ayrıldıktan sonra Benyamin sınırında Tseltsahta, Rahelin kabri yanında iki adam bulacaksın, ve onlar sana diyecekler: Aramağa gittiğin eşekler bulundu; ve işte, baban eşek işini bıraktı, ve: Oğlum için ne yapayım? diye sizin kaygınıza düştü. ³ Ve oradan ileri gidip Tabor meşesine varacaksın; ve Allaha, Beyt-ele çıkan, biri üç oğlak taşıyan, biri üç somun ekmek taşıyan, biri de bir tulum şarap taşıyan üç adam orada seni bulacaklar; ⁴ senden hal ve hatır soracaklar, ve sana iki ekmeğe verecekler, sen de onların elinden alacaksın. ⁵ Ondan sonra Filistî askerinin bulunduğu Allah tepesine* varacaksın; ve vaki olacak ki, oraya, şehre girdiğin zaman, önlerinde santur, ve tef, ve zurna, ve çenk olarak yüksek yerden inmekte olan bir peygamber zümresine rastlıyacaksın; ve onlar peygamberlik etmekte olacaklar; ⁶ ve senin üzerine RABBİN Ruhu kuvvetle gelecek, ve onlarla beraber peygamberlik edeceksin, ve değişip başka bir adam olacaksın. ⁷ Ve vaki olsun ki, sana bu alâmetler olunca, kendin için elinden geleni yap, çünkü Allah seninle beraberdir. ⁸ Ve benim önümce Gilgala ineceksin; ve işte, yakılan takdimeler arz etmek, ve selâmet kurbanları kesmek için senin yanına ineceğim; ben senin yanına gelip ne yapacağını sana bildirinceye kadar yedi gün bekliyeceksin.

* İbranice, *Gibea-elohim*.

⁹ Ve vaki oldu ki, Samuelin yanından yola çıkmak için sırtını çevirdiği zaman, RAB ona başka bir yürek verdi; ve o gün bütün bu alâmetler oldu. ¹⁰ Ve oraya Gibeaya gelince, işte, onu bir peygamber zümresi karşıladı; ve kendi üzerine Allahın Ruhu kuvvetle geldi, ve onların arasında peygamberlik etti. ¹¹ Ve vaki oldu ki, önceden onu tanıyanların hepsi, işte, peygamberlerle peygamberlik ettiğini gördüler, o zaman kavm birbirine dediler: Kiş oğluna vaki olan bu şey nedir? Saul da mı peygamberler arasında? ¹² Ve oralı bir adam cevap verip dedi: Ya onların babası kimdir? Bundan ötürü, Saul da mı peygamberler arasında? sözü mesel oldu. ¹³ Ve peygamberlik etmeği bitirince yüksek yere geldi.

¹⁴ Ve Saulun amcası ona ve uşağına: Nereye gittiniz? dedi. Ve o dedi: Eşekleri aramağa; ve bulunmadıklarını görünce Samuelin yanına geldik. ¹⁵ Ve Saulun amcası dedi: Rica ederim, Samuelin sana ne dediğini bana bildir. ¹⁶ Ve Saul amcasına dedi: Eşeklerin bulunduğunu bize açıkça bildirdi. Fakat Samuelin söylediği kırallık sözünü ona bildirmedi.

¹⁷ Ve Samuel kavmı Mitspaya, RABBE topladı; ¹⁸ ve İsrail oğullarına dedi: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: İsraili Mısırdan ben çıkardım, ve Mısırlıların elinden, ve sizi sıkıştıran bütün kırallıkların elinden sizi azat ettim; ¹⁹ fakat siz, bütün belâlarınızdan ve sıkıntılarınızdan sizi kurtaran o Allahınızı bugün reddettiniz; ve ona: Hayır, fakat üzerimize bir kiral koy, dediniz. Ve şimdi sıptlarınıza göre, ve binlerinize göre RABBİN önünde durun. ²⁰ Ve Samuel İsrailin bütün sıptlarını yaklaştırdı, ve Benyamin sıptı tutuldu. ²¹ Ve Benyamin sıptını aşiretlerine göre yaklaştırdı, ve Matrîler aşireti tutuldu; ve Kişin oğlu Saul tutuldu; ve onu aradıkları zaman bulunamadı. ²² Ve tekrar RABDEN

sordular: Buraya gelecek daha kimse var mı? Ve RAB dedi: İşte, o eşya arasına saklandı. ²³ Ve koşup onu oradan aldılar; ve kavm arasında durduğu zaman, omuzundan yukarı bütüm kavmin boyunu geçiyordu. ²⁴ Ve Samuel bütün kavma dedi: Bütüm kavm arasında benzeri olmıyan RABBİN seçtiği adamı gördünüz mü? Ve bütün kavm bağırıp: Yaşasın kiral! dediler.

²⁵ Ve Samuel kırallığın usulünü kavma söyledi, ve kitaba yazıp RABBİN önüne koydu. Ve Samuel bütün kavmı, herkesi kendi evine gönderdi. ²⁶ Ve Saul da Gibeaya, kendi evine gitti; ve Allahın yüreklerine dokunduğu yiğitler onunla beraber gittiler. ²⁷ Fakat bazı yaramaz adamlar dediler: Bu adam bizi nasıl kurtaracak? Ve onu hor görüp kendisine hediye götürmediler. Fakat Saul işitmemezlikten geldi.

BAP 11

VE Ammonî Nahaş çıktı, ve Yabeş-gileada karşı ordugâh kurdu; ve bütün Yabeş ahalisi Nahaşa dediler: Bizimle ahdet, ve biz sana kulluk ederiz. ² Ve Ammonî Nahaş onlara dedi: Şu şartla sizinle ahdedirim, hepinizin sağ gözünü çıkarayım da bütün İsrailin üzerine bunu bir utanç edeyim. ³ Ve Yabeş ihtiyarları ona dediler: Bize yedi gün ver de İsrailin bütün sınırlarına ulaklar gönderelim; ve eğer bizi kurtaran olmazsa, o zaman sana çıkarız. ⁴ Ve ulaklar Saulun Gibeaa şehrine geldiler, ve bu sözleri kavma bildirdiler; ve bütün kavm yüksek sesle ağladılar. ⁵ Ve işte, Saul öküzlerin ardınca tarladan geldi; ve Saul dedi: Kavma ne oldu da ağlıyorlar? Ve Yabeşlilerin sözlerini ona anlattılar.

⁶ Ve bu sözleri işittiği zaman Saulun üzerine Allahın Ruhu kuvvetle geldi, ve öfkesi çok alevlendi. ⁷ Ve bir çift öküz alıp onları parça parça etti, ve onları ulaklar elile bütün İsrail sınırlarına gönderip dedi: Kim Saulun ardınca ve Samuelin ardınca çıkmazsa, öküzlerine böyle yapılacaktır. Ve kavmin üzerine RAB korkusu düştü, ve bir adammış gibi çıktılar. ⁸ Ve onları Bezekte saydı; ve İsrail oğulları üç yüz bin, ve Yahuda adamları otuz bin kişi idiler. ⁹ Ve gelen ulaklara dediler: Yabeş-gileadlılara böyle diyeceksiniz: Yarın, gün ısınınca sizin için kurtuluş olacak. Ve ulaklar gelip Yabeşlilere bildirdiler; onlar da sevindiler. ¹⁰ Ve Yabeşliler Ammonîlere dediler: Yarın size çıkacağız, ve gözünüzde iyi olanın hepsini bize yaparsınız. ¹¹ Ve vaki oldu ki, ertesi gün Saul kavmı üç bölüğe ayırdı; ve sabah nöbetinde ordugâhın içine girerek gün ısınıncıya kadar Ammonîleri vurdular; ve vaki oldu ki, artakalanlar dağıldılar, ve onlardan bir arada iki kişi kalmadı.

¹² Ve kavm Samuele dedi: Üzerimize Saul mu kiral olacak, diyen kimdir? o adamları verin de öldürelim. ¹³ Ve Saul dedi: Bugün kimse öldürülmez; çünkü bugün RAB İsrailde kurtuluş yaptı.

¹⁴ Ve Samuel kavma dedi: Gelin Gilgala gidelim, ve orada kırallığı yeniliyelim. ¹⁵ Ve bütün kavm Gilgala gittiler; ve orada, Gilgaldan Saulu RABBİN önünde kiral ettiler; ve orada, RABBİN önünde selâmet kurbanları kestiler; ve orada Saulla bütün İsrailîler çok sevindiler.

BAP 12

VE Samuel bütün İsrailde dedi: İşte, bana söylediğiniz bütün şeylerde sözünüzü dinledim, ve üzerinize bir kiral koydum. ² Ve şimdi, işte, kiral önünüzde yürüyor; ve ben kocadım, ve saçım ağardı; ve işte, oğullarım sizinle beraberdir; ben de çocukluğumdan bugüne kadar önünüzde yürüdüm. ³ İşte, ben kimin öküzünü aldım? ve kimin eşeğini aldım? ve kimin hakkını yedim? ve kimi sıkıştırdım? ve kendisine göz yummak için kimin elinden rüşvet aldım? RABBİN önünde, ve onun mesihi önünde bana karşı şahadet edin; ve ben size ödiyeyim. ⁴ Ve dediler: Hakkımızı yemedin, ve bizi sıkıştırmadın, ve kimsenin elinden bir şey almadın. ⁵ Ve onlara dedi: Size karşı, elimde bir şey bulmadığınıza RAB şahittir, onun mesihi de bugün şahittir. Ve: O şahittir, dediler.

⁶ Ve Samuel kavma dedi: Musayı ve Harunu tayin eden, ve atalarımızı Mısır diyarından çıkararak RABDİR. ⁷ Ve şimdi durun, RABBİN size ve atalarınıza yaptığı bütün doğru işler hakkında size RABBİN önünde deliller getireyim. ⁸ Yakub Mısıra geldiği zaman, atalarınız RABBE feryat edince, RAB Musa ile Harunu gönderdi, ve atalarınızı Mısırdan çıkarıp bu yerde oturtular. ⁹ Fakat onlar Allahları RABBİ unuttular; ve RAB onları Hatsor ordusunun başbuğu Siseraya, ve Filistîlere, ve Moab kiralına sattı; ve bunlar onlara karşı cenkettiler. ¹⁰ Ve RABBE feryat edip dediler: Suç ettik, çünkü RABBİ bırakıp Baallara ve Astartilere kulluk ettik; fakat bizi şimdi düşmanlarımızın elinden kurtar, ve sana kulluk edeceğiz. ¹¹ Ve RAB Yerubbaalı, ve Bedanı, ve Yeftahı, ve Samueli gönderdi, ve her taraftan sizi düşmanlarınızın elinden kurtardı; ve emniyette oturdunuz. ¹² Ve Ammon oğullarının kiralı Nahaşın üzerinize geldiğini gördüğünüz zaman, Allahınız RAB size kiral iken bana: Hayır, fakat bir kiral üzerimize kirallık edecek, dediniz. ¹³ Ve şimdi, işte, seçtiğiniz ve dilediğiniz kiral! ve işte, RAB üzerinize bir kiral koydu. ¹⁴ Eğer RABDEN korkacaksanız, ve ona kulluk edecekseniz, ve onun sözünü dinliyecekseniz, ve RABBİN emrine isyan etmiyecekseniz, hem üzerinize kirallık edecek olan kiral hem de siz, Allahınız RABBİN ardınca yürüyecekseniz, iyi; ¹⁵ fakat RABBİN sözünü dinlemiyecerseniz, ve RABBİN emrine isyan edecekseniz, o zaman RABBİN eli atalarınıza karşı olduğu gibi size karşı da olacaktır. ¹⁶ Şimdi de durun, ve RABBİN gözleriniz önünde yapacağı şu büyük şeyi görün. ¹⁷ Bugün buğday biçimi değil mi? Gök gürlemeleri ve yağmur göndersin diye RABBE nida edeceğim; ve kendinize kiral istemekle yaptığınız kötülüğün RABBİN gözünde büyük olduğunu bilecek ve göreceksiniz. ¹⁸ Ve Samuel RABBE nida etti; ve RAB o gün gök gürlemeleri ve yağmur gönderdi; ve bütün kavm RABDEN ve Samuelden çok korktular.

¹⁹ Ve bütün kavm Samuele dediler: Kulların için senin Allahın RABBE yalvar da ölmüyelim; çünkü bütün suçlarımızın üzerine, kendimize kiral istemek kötülüğünü de kattık. ²⁰ Ve Samuel kavma dedi: Korkmayın, gerçek siz bütün bu kötülüğü yaptınız; fakat RABBİN ardından sapmayın, ancak bütün yüreğinizle RABBE kulluk edin; ²¹ ve sapmayın; çünkü o zaman boş şeylerin ardınca gitmiş olursunuz, o şeyler ki faide veremezler, ve kurtaramazlar, çünkü boşurlar. ²² Çünkü RAB kavminin kendi büyük isminden ötürü bırakmıyacaktır, çünkü RAB sizi kendine kavm etmeğe razı oldu. ²³ Ben ise, sizin için yalvarmaktan vazgeçmekle RABBE karşı suç etmek benden uzak olsun; ve size iyi ve doğru yolu öğreteceğim. ²⁴ Ancak RABDEN korkun, ve hakikatle, bütün yüreğinizle ona kulluk edin; çünkü bakın, sizin için ne büyük işler yaptı. ²⁵ Fakat kötülük etmekte devam ederseniz, hem siz, hem de kiralınız yok olacaksınız.

BAP 13

SAUL kiral olduğu zaman (kırk)* yaşında idi; ve İsrail üzerine iki yıl kirallık ettikten sonra ² Saul kendisi için İsrailden üç bin kişi seçti, bunlardan iki bin kişi Mikmaşa, ve Beyt-el dağında Saulun yanında, ve bin kişi Benyamin Gibeasında Yonatanın yanında idi; ve kavmin artakalanını, herkes kendi çadırına gönderdi. ³ Ve Yonatan Gebadaki Filistîlerin askerini vurdu; ve Filistîler işittiler. Ve Saul: İbranîler işitsinler, diyerek bütün memlekette boru çaldı. ⁴ Ve bütün İsrail, Saul Filistîlerin askerini vurdu, ve İsrail de Filistîlerin burnuna fena koktu diye, işittiler. Ve kavm Saulun ardınca Gilgala toplandı.

* İbrani metinde rakam yoktur, tahminen konulmuştur.

⁵ Ve Filistîler İsraille cenketmek için toplandılar, otuz bin cenk arabası, ve altı bin atlı, ve çoklukça deniz kenarındaki kum gibi bir halk; ve çıkıp Beyt-aven şarkında Mikmaşa ordugâh kurdular. ⁶ Ve İsrailîler kendilerinin darda olduklarını gördüler (çünkü kavm sıkılıyordu), ve kavm mağaralarda, ve çalılıklarda, ve kayalarda, ve kovuklarda, ve

çukurlarda gizlendi. ⁷ Ve İbranîlerden bazıları Erdenden Gad ve Gilead diyarına geçmişlerdi; fakat Saul daha Gilgalda idi, ve onun ardında bütün kavm titriyordu. ⁸ Ve Samuelin tayin etmiş olduğu vakte göre yedi gün bekledi; fakat Samuel Gilgala gelmedi; ve kavm yanından dağılıyordu. ⁹ Ve Saul dedi: Yakılan takdimmeyi, ve selâmet takdimelerini bana yaklaştırın. Ve yakılan takdimmeyi arzetti. ¹⁰ Ve vaki oldu ki, yakılan takdimmeyi arzetmeği bitirdiği zaman, işte, Samuel geldi, ve Saul selâm vermek için onu karşılamaya çıktı. ¹¹ Ve Samuel: Ne yaptın? dedi. Ve Saul dedi: Çünkü gördüm, kavm yanından dağılıyordu, ve sen dediğin günde gelmedin, ve Filistîler Mikmaşta toplandılar; ¹² ve dedim: Şimdi Filistîler Gilgala üzerime inecekler, ben ise RABBİN inayetini dilememiştim; ve kendimi zorlayıp yakılan takdimmeyi arzettim. ¹³ Ve Samuel Saula dedi: Akılsızlık ettin; Allahın RABBİN sana ettiği emrini tutmadın; yoksa RAB İsrail üzerinde senin kırallığını ebediyen sabit kılacaktı. ¹⁴ Fakat şimdi kırallığın durmayacak; RAB kendisi için kendi yüreğine göre bir adam aradı, ve RAB kavmi üzerine reis olmak üzere onu tayin etti, çünkü sen, RABBİN sana emrettiği şeyi tutmadın. ¹⁵ Ve Samuel kalkıp Gilgaldan Benyamin Gibeasına çıktı.

Ve Saul yanında bulunan kavmi saydı, altı yüz kişi kadardı. ¹⁶ Ve Saulla oğlu Yonatan, ve yanlarında bulunan kavm Benyamin Gebasında oturmakta idiler; Filistîler ise Mikmaşta ordugâh kurdular. ¹⁷ Ve Filistîler ordugâhından akıncılar üç bölük olarak çıktılar; bir bölük Ofra yoluna Şual diyarına yöneldi; ¹⁸ ve bir bölük Beyt-horon yoluna yöneldi; ve bir bölük çöle doğru Tseboim deresine bakan sınırın yoluna yöneldi.

¹⁹ Ve bütün İsrail diyarında demirci bulunmıyordu; çünkü Filistîler: İbranîler kılıç yahut mızrak yapmasınlar, demişlerdi; ²⁰ ve bütün İsrailîler, herkes çapasını, ve sapan demirini, ve baltasını, ve kazmasını bilemek için Filistîlerin yanına inerlerdi; ²¹ fakat kazmalar için, ve sapan demirleri için, ve çatallar için, ve baltalar için, ve üğendireler bilemek için eğeleri vardı. ²² Ve böylece vaki oldu ki, cenk gününde Saulla Yonatanın yanında olan bütün kavmin elinde kılıç ve mızrak bulunmıyordu; ancak Saulda ve oğlu Yonatanda bulunuyordu. ²³ Ve Filistîlerin askeri Mikmaş geçidine çıktı.

BAP 14

VE vaki oldu ki, bir gün Saulun oğlu Yonatan silâhtarı olan uşağa dedi: Gel, ve karşı tarafta olan Filistîlerin askerine gidelim. Fakat babasına bildirmedim. ² Ve Saul Gibe kenarında Migrondaki nar ağacının altında oturuyordu; ve yanında olan kavm altı yüz kişi kadardı; ³ ve Şiloda RABBİN kâhini, Elinin oğlu, Finehasın oğlu, İkabodun kardeşi, Ahitubun oğlu Ahiya efod giyinmişti. Ve kavm Yonatanın gittiğini bilmiyordu. ⁴ Ve Filistîlerin askerine gitmek için Yonatanın çalıştığı geçitler arasında, bir tarafta sivri bir kaya ve obir tarafta sivri bir kaya vardı; ve birinin adı Botsets, ve obirinin adı Sene idi. ⁵ Kayalardan biri şimal tarafından Mikmaşın önünde, ve obir kaya cenup tarafından Gebanın önünde dikiliyordu.

⁶ Ve Yonatan silâhtarı olan uşağa dedi: Gel, bu sünnetsizlerin askerine gidelim; belki RAB bizim için bir iş yapar; çünkü çoklukla da azlıkla da kurtarmak için RABBE engel yoktur. ⁷ Ve silâhtarı ona dedi: Yüreğinde olan her şeyi yap; yürü, işte, senin yüreğine göre ben seninle beraberim. ⁸ Ve Yonatan dedi: İşte, biz bu adamlara gidelim, ve onlara görünelim. ⁹ Eğer bize: Sizin yanınıza biz gelinceye kadar durun, derlerse o zaman yerimizde dururuz, ve yanlarına çıkmayız. ¹⁰ Fakat: Yanımıza çıkın, derlerse, o zaman çıkarız; çünkü RAB onları bizim elimize vermiştir; ve bizim için alâmet bu olacaktır. ¹¹ Ve ikisi de Filistîlerin askerine göründüler; ve Filistîler dediler: İşte, İbranîler gizlendikleri deliklerden çıkıyorlar. ¹² Ve askerler Yonatana ve silâhtarına cevap verip dediler: Yanımıza çıkın da size anlatacak şeyimiz var. Ve Yonatan silâhtarına dedi: Ardımca çık;

çünkü RAB onları İsrailin eline verdi. ¹³ Ve ardında silâhtarları olarak Yonatan elleri ve ayakları ile yukarı tırmandı; ve Yonatanın önünde düştüler; ve onun ardı sıra silâhtarları onları öldürdü. ¹⁴ Ve yarım dönüm kadar bir yerde Yonatanla silâhtarlarının yaptığı ilk kırgın yirmi kişi kadardı. ¹⁵ Ve ordugâhta, kırda ve bütün kavm arasında titreme oldu; asker ve akıncılar da titrediler; ve yer sarsıldı; ve çok büyük titreme oldu.

¹⁶ Ve Saulun Benyamin Gibeasındaki nöbetçileri baktılar; ve işte, kalabalık dağılıyor, ve oraya buraya gidiyorlardı. ¹⁷ Ve Saul yanında olan kavma dedi: Şimdi sayın, bakın bizden kim gitti. Ve saydıkları zaman, işte, Yonatanla silâhtarları yoktu. ¹⁸ Ve Saul Ahiyaya: Allahın sandığını getir, dedi. Çünkü o günlerde Allahın sandığı orada İsrail oğullarının yanında idi. ¹⁹ Ve vaki oldu ki, Saul kâhine söylerken Filistîlerin ordugâhındaki gürültü gittikçe çoğalıyordu, ve Saul kâhine: Elini çek, dedi. ²⁰ Ve Saulla kendi yanında olan bütün kavm toplanıp cenge girdiler; ve işte, Filistîlerde herkesin kılıcı arkadaşına karşı idi, ve çok büyük şaşkınlık vardı. ²¹ Ve önceden Filistîlerle olan İbranîler onlarla beraber etraftan ordugâha çıkmışlardı; bunlar da Saulla Yonatanın yanında olan İsrailîlerle birleştiler. ²² Ve Efraim dağılığında gizlenmiş olan bütün İsrailîler Filistîlerin kaçtığını işitince, onlar da artlarına yapışıp cenge giriştiler. ²³ Böylece RAB o gün İsraili kurtardı; ve cenk Beyt-avenden öte geçti.

²⁴ Ve İsrailîler o gün çok yoruldu; çünkü Saul: Akşam oluncuya kadar, ve ben düşmanlarımdan oç alıncuya kadar kim ekmek yerse lânetli olsun, diyerek kavma and ettirmişti. Ve bütün kavmdan kimse ekmek tatmadı. ²⁵ Ve bütün kavm ormana girdiler; ve toprağın yüzünde bal vardı. ²⁶ Ve kavm ormana girdikleri zaman, işte, bal damlıyordu; fakat elini ağzına götüren yoktu; çünkü kavm anddan korkuyorlardı. ²⁷ Fakat Yonatan babasının kavma and ettirdiğini işitmemişti; ve elindeki değneği uzatıp ucunu bal gümecine batırdı, ve elini ağzına götürdü; ve gözleri aydınlandı. ²⁸ Ve kavmdan biri cevap verip dedi: Bugün kim ekmek yerse lânetli olsun, diye baban kavma sıkı and ettirdi. Ve kavm baygındı. ²⁹ Ve Yonatan dedi: Babam memlekete sıkıntı verdi; rica ederim bakın, bu baldan biraz tadınca nasıl gözlerim aydınlandı. ³⁰ Eğer bugün düşmanlarından alınan çapuldan bulduklarını kavm doya doya yemiş olsaydı neler olurdu! çünkü şimdi Filistîler arasında büyük kırgın olmadı.

³¹ Ve o gün Mikmaştan Ayyalona kadar Filistîleri vurdular. Ve kavm çok baygındı; ³² ve kavm çapul malı üzerine atıldılar, ve koyunlar, ve sığırlar, ve buzağılar aldılar, ve toprak üzerinde boğazladılar; ve kavm onları kanı ile yedi. ³³ Ve Saula bildirip dediler: İşte, kavm eti kanı ile yiyerek RABBE karşı suç ediyorlar. Ve o dedi: Hiyanet ettiniz; şimdi yanıma bir büyük taş yuvarlayın. ³⁴ Ve Saul dedi: Kavmin arasına dağılıp onlara diyin: Herkes öküzünü, ve herkes koyununu yanıma getirsin, ve burada boğazlayıp yiyin; ve kanı ile yiyerek RABBE karşı suç etmeyin. Ve o gece bütün kavm, herkes öküzünü elile getirdi, ve orada boğazladılar. ³⁵ Ve Saul RABBE bir mezbah yaptı; RABBE yaptığı ilk mezbah bu idi.

³⁶ Ve Saul dedi: Filistîlerin ardından geceleyin inelim, ve sabah ışığına kadar onlar arasında çapul edelim, ve onlardan kimse bırakmıyalım. Ve dediler: Gözünde iyi olanın hepsini yap. Ve kâhin dedi: Buraya Allahın önüne yaklaşalım. ³⁷ Ve Saul Allahtan sordu: Filistîlerin ardınca ineyim mi? onları İsrailin eline verecek misin? Fakat ona o gün cevap vermedi. ³⁸ Ve Saul dedi: Ey bütün kavm reisleri, buraya yaklaşın; bugün bu suçun ne ile olduğunu bilin ve görün. ³⁹ Çünkü İsraili kurtaran hay olan RABBİN hakkı için, eğer oğlum Yonatanda bile olsa mutlaka ölecektir. Fakat bütün kavmdan ona cevap veren olmadı. ⁴⁰ Ve bütün İsraille dedi: Siz bir tarafta olun, ve ben ve oğlum Yonatan bir tarafta olalım. Ve kavm Saula dediler: Gözünde iyi olanı yap. ⁴¹ Ve Saul İsrailin Allahı RABBE:

Doğruyu göster, dedi. Ve Yonatanla Saul kura ile tutuldular; fakat kavm kurtuldu. ⁴² Ve Saul dedi: Benimle oğlum Yonatan arasında kura çekin. Ve Yonatan tutuldu.

⁴³ Ve Saul Yonatan dedi: Ne yaptın, bana bildir. Ve Yonatan ona bildirip dedi: Gerçek elimde olan değneğin ucu ile biraz bal tattım; ve işte, ben ölmeliyim. ⁴⁴ Ve Saul dedi: Allah böyle ve daha ziyade etsin; çünkü Yonatan, sen mutlaka öleceksin. ⁴⁵ Ve kavm Saula dedi: İsrailde bu büyük kurtuluşu yapan Yonatan mı ölecek? Uzak olsun; hay olan RABBİN hakkı için, onun başından bir kıl bile yere düşmeyecektir; çünkü bugün Allah ile iş gördü. Böylece kavm Yonatanı kurtardılar, ve ölmedi. ⁴⁶ Ve Saul Filistîlerin ardından döndü; ve Filistîler kendi yerlerine gittiler.

⁴⁷ Ve Saul İsrail üzerine kiralığı aldı, ve çepçevre bütün düşmanlarına karşı, Moaba karşı, ve Ammon oğullarına karşı, ve Edoma karşı, ve Tsoba kırıllarına karşı, ve Filistîlere karşı cenketti; ve ne tarafa dönerse, yenerdi. ⁴⁸ Ve yiğitlikler etti, ve Amalekîleri vurdu, ve İsraili yağma edenlerin elinden kurtardı.

⁴⁹ Ve Saulun oğulları Yonatan, ve İşvi, ve Malkişua idi; ve iki kızının adları şunlardı: ilkinin adı Merab, ve küçüğünün adı Mikal; ⁵⁰ ve Saulun karısının adı Ahimaatsın kızı Ahinoamdı. Ve ordusunun başbuğunun adı Saulun amcası Nerin oğlu Abnerdi. ⁵¹ Ve Kiş Saulun babası idi; ve Abnerin babası Ner, Abielin oğlu idi.

⁵² Ve Saulun bütün günlerinde Filistîlere karşı şiddetli cenk vardı; ve Saul bir yiğit, yahut cesur bir adam gördüğü zaman onu yanına alırdı.

BAP 15

VE Samuel Saula dedi: RAB kavmı üzerine, İsrail üzerine, kiral olarak seni meshetmek için beni gönderdi; ve şimdi RABBİN sözlerini dinle. ² Orduların RABBİ şöyle diyor: Amalekin İsraille yaptığını, Mısırdan çıktığı zaman yolda ona karşı nasıl durduğunu arıyacağım. ³ Şimdi git, Amaleki vur, ve onların her şeylerini tamamen yok et, ve onları esirgeme; ve erkekten kadına, çocuktan emzikte olana, öküzden koyuna, deveden eşeğe kadar hepsini öldür.

⁴ Ve Saul kavmı çağırırdı, ve onları Telaimde saydı, iki yüz bin yaya, ve Yahudadan on bin kişi. ⁵ Ve Saul Amalek şehrine geldi, ve vadide pusu kurdu. ⁶ Ve Saul Kenîlere dedi: Gidin, ayrılın, Amalekilerin arasından inin de sizi onlarla beraber helâk etmiyeyim; çünkü Mısırdan çıktıkları zaman siz bütün İsrail oğullarına inayet ettiniz. Ve Kenîler Amalekîler arasından ayrıldılar. ⁷ Ve Saul Haviladan Mısırın önünde olan Şura varıncıya kadar Amalekîleri vurdu. ⁸ Ve Amalekîlerin kiralı Agagı sağ olarak tuttu, ve bütün kavmı tamamen kılıçtan geçirdi. ⁹ Fakat Saul ve kavm Agagı, ve koyunlarla sığırların ve semiz hayvanların en iyilerini, ve kuzuları, ve her iyi şeyi esirgediler, ve onları tamamen yok etmek istemediler; fakat değersiz ve zayıf olan her şeyi tamamen yok ettiler.

¹⁰ Ve Samuele RABBİN şu sözü geldi: ¹¹ Saulu kiral ettiğime nadim oldum; çünkü artık arımdan döndü, ve sözlerimi tutmadı. Ve Samuel öfkeleni; ve bütün gece RABBE feryat etti. ¹² Ve Saulu sabahlayın karşılamak için Samuel erken kalktı; ve Samuele bildirip dediler: Saul Karmele geldi, ve kendisine bir âbide dikip döndü, ve geçip Gilgala indi. ¹³ Ve Samuel Saulun yanına geldi, ve Saul ona dedi: Sen RAB tarafından mubarek olasın; ben RABBİN sözünü tuttum. ¹⁴ Ve Samuel dedi: Öyle ise kulaklarıma gelen bu koyun melemesi, ve işittiğim sığır böğürmesi nedir? ¹⁵ Ve Saul dedi: Onları Amalekîlerden getirdiler; çünkü kavm senin Allahın RABBE kurban etmek için koyunlarla sığırların en iyilerini esirgedi; ve artakalanları tamamen yok ettik. ¹⁶ Ve Samuel Saula dedi: Dur da bu gece RABBİN bana söylediğini sana bildireyim. O da: Söyle, dedi.

¹⁷ Ve Samuel dedi: Sen kendi gözünde küçük olduğun halde İsrail sıptlarının başı olmadın mı? Ve RAB seni İsrail üzerine kiral olarak meshetti; ¹⁸ ve RAB seni yola

gönderip dedi: Git, ve suçluları, Amalekîleri tamamen yok et, ve onları bitirinciye kadar kendilerine karşı cenket. ¹⁹ Ve niçin RABBİN sözünü dinlemedin, ve çapul malına atılıp RABBİN gözünde kötü olanı yaptın? ²⁰ Ve Saul Samuele dedi: Evet, RABBİN sözünü dinledim, ve RABBİN beni gönderdiği yola gittim, ve Amalek kıralı Agagı getirdim, ve Amalekîleri tamamen yok ettim. ²¹ Fakat kavm çapul malından koyunları ve sığırları, tahsis olunan şeylerin başlıcasını, senin Allahın RABBE Gilgaldaki kurban etmek için aldı. ²² Ve Samuel dedi: RAB kendi sözünün dinlenmesinden hoşlandığı kadar yakılan takdimelerden ve kurbanlardan hoşlanır mı? İşte, itaat etmek kurbandan, ve dinlemek koçların iç yağından daha iyidir. ²³ Çünkü isyan falcılık suçu gibidir, ve inatçılık putperestlik ve terafim gibidir. Mademki RABBİN sözünü reddettin o da seni kiralıktan reddetti.

²⁴ Ve Saul Samuele dedi: Suç ettim; çünkü RABBİN emrinden ve senin sözlerinden öte geçtim, çünkü kavmdan korkup onların sözünü dinledim. ²⁵ Ve şimdi, rica ederim, suçumu bağışla da benimle beraber geri dön de RABBE secde kılalım. ²⁶ Ve Samuel Saula dedi: Seninle geri dönmem; çünkü RABBİN sözünü reddettin, RAB da İsrail üzerine kiral olmıyasın diye seni reddetti. ²⁷ Ve Samuel gitmek için döndüğü zaman, Saul onun cübbesinin eteğine yapıştı, ve o yırtıldı. ²⁸ Ve Samuel ona dedi: Bugün RAB senin üzerinden İsrail kirallığını yırttı, ve onu senden daha iyi olana, senin bir komşuna verdi. ²⁹ Ve İsrailin Güvendiği de yalan söylemez, ve nadim olmaz; çünkü insan değil ki nadim olsun. ³⁰ Ve dedi: Suç ettim; rica ederim, şimdi kavmımın ihtiyarları karşısında, ve İsrailin karşısında bana hürmet et, ve benimle beraber geri dön, ve senin Allahın RABBE secde kılalım. ³¹ Ve Samuel Saulun ardınca geri döndü; ve Saul RABBE secde kıldı.

³² Ve Samuel dedi: Amalekîler kıralı Agagı buraya, bana getirin. Ve Agag onun yanına neşeli geldi. Ve Agag: Mutlaka ölüm acısı geçmiştir, diyordu. ³³ Ve Samuel dedi: Senin kılıcın kadınları nasıl çocuksuz bıraktı ise, senin anan da kadınlar arasında öylece çocuksuz kalacaktır. Ve Samuel Gilgaldaki RABBİN önünde Agagı parçaladı.

³⁴ Ve Samuel Ramaya gitti; ve Saul kendi evine, Saul Gibeasına çıktı. ³⁵ Ve öldüğü güne kadar Samuel bir daha Saulu görmeğe gelmedi; çünkü Samuel Saul için yas tutuyordu. Ve RAB Saulu İsrail üzerine kiral etmiş olduğuna nadim oldu.

BAP 16

VE RAB Samuele dedi: İsrail üzerine kiral olmasın diye Saulu reddettiğim halde sen ne vakte kadar ona yas tutacaksın? yağ boynuzunu yağla doldur, ve git; seni Beyt-lehemli Yesseye göndereceğim; çünkü onun oğulları arasında kendim için bir kiral hazırladım. ²

Ve Samuel dedi: Nasıl gideyim? Saul işitirse beni öldürür. Ve RAB dedi: Yanına bir buzağı al, ve: RABBE kurban etmek için geldim, de. ³ Ve Yesseyi kurban için çağır, ve yapacağın şeyi sana bildireceğim; ve sana diyeceğim adamı benim için meshedeceksin.

⁴ Ve Samuel RABBİN söylediği şeyi yaptı, ve Beyt-leheme geldi. Ve şehrin ihtiyarları titriyerek onu karşıladılar, ve dediler: Barışıklıkla mı geliyorsun? ⁵ Ve dedi: Barışıklıkla; RABBE kurban etmek için geldim; kendinizi takdis edin, ve benimle beraber kurban gelin. Ve Yesse ile oğullarını takdis etti, ve onları kurban için çağırıldı.

⁶ Ve vaki oldu ki, geldikleri zaman, Eliaba bakıp dedi: Gerçekten RABBİN mesihi onun karşısındadır. ⁷ Fakat RAB Samuele dedi: Onun görünüşüne, ve boyunun uzunluğuna bakma; çünkü onu reddettim; çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; çünkü insan yüze bakar, fakat RAB yüreğe bakar. ⁸ O zaman Yesse Abinadabı çağırıldı, ve onu Samuelin önünden geçirdi. Ve dedi: RAB bunu da seçmedi. ⁹ Ve Yesse Şammayı geçirdi. Ve dedi: RAB bunu da seçmedi. ¹⁰ Ve Yesse oğullarından yedisini Samuelin önünden geçirdi. Ve Samuel Yesseye: RAB bunları seçmedi, dedi. ¹¹ Ve Samuel

Yesseye dedi: Çocukların hepsi bu mu? Ve dedi: Daha en küçüğü var, ve işte, koyunları güdüyor. Ve Samuel Yesseye dedi: Gönder de onu getir; çünkü o buraya gelmeden sofraya oturmıyacağız. ¹² Ve gönderip onu içeri getirtti. Kendisi kızıl, gözleri de güzel ve bakılışı hoştu. Ve RAB dedi: Kalk, onu meshet; çünkü bu odur. ¹³ Ve Samuel yağ boynuzunu aldı, ve kardeşleri arasında onu meshetti; ve o günden başlayarak, Davudun üzerine RABBİN Ruhu kuvvetle geldi. Ve Samuel kalkıp Ramaya gitti.

¹⁴ Ve RABBİN Ruhu Sauldan ayrıldı, ve RAB tarafından kötü bir ruh onu üzüyordu. ¹⁵ Ve Saulun kulları kendisine dediler: İşte şimdi, Allah tarafından kötü bir ruh seni üzüyor. ¹⁶ Efendimiz karşısında olan kullarına emretsin, iyi çenk çalan bir adam arasınlar; ve vaki olacak ki, Allah tarafından senin üzerine kötü ruh geldiği zaman elile çalar, ve sen iyi olursun. ¹⁷ Ve Saul kullarına dedi: Şimdi benim için iyi çalabilen bir adam hazırlayın, ve bana getirin. ¹⁸ Ve gençlerden biri cevap verip dedi: İşte, Beyt-lehemli Yessenin iyi çenk çalan bir oğlunu gördüm, ve cesur bir yiğit, ve cenk eri, ve sözünde akıllı, ve yakışıklı bir adamdır; ve RAB onunla beraberdir. ¹⁹ Ve Saul Yesseye ulaklar gönderip dedi: Koyunların yanında olan oğlun Davudu bana gönder. ²⁰ Ve Yesse ekmek ve bir tulum şarap ve bir oğlak alıp eşekle, oğlu Davudun elile Saula gönderdi. ²¹ Ve Davud Saulun yanına geldi, ve onun önünde durdu; ve Davudu çok sevdi; ve Saulun silâhtarı oldu. ²² Ve Saul Yesseye gönderip dedi: Rica ederim, Davud karşımda dursun, çünkü gözümde lûtuf buldu. ²³ Ve vaki oldu ki, Allah tarafından Saula kötü ruh geldiği zaman Davud çengi alır, elile çalardı; ve Saul dinlenir, ve iyi olurdu, ve kötü ruh kendisinden ayrılırdı.

BAP 17

VE Filistîler cenk için ordularını topladılar; ve Yahudanın Soko şehrinde toplandılar, ve Soko ile Azeka arasında, Efes-dammimde ordugâh kurdular. ² Ve Saul ile İsrail adamları toplandılar, ve Ela deresinde ordugâh kurdular, ve Filistîlere karşı cenge dizildiler. ³ Ve Filistîler dağda bir tarafta duruyorlardı, ve İsrailîler dağda obir tarafta duruyorlardı; ve aralarında dere vardı. ⁴ Ve Filistîler ordugâhından adı Golyat olan Gatlı pehlivan çıktı, boyu altı arşın* ve bir karıştı.* ⁵ Ve başında tunç başlık vardı, ve üzerine pullu zırh giyinmişti; zırhın ağırlığı beş bin şekel tunçtu. ⁶ Ve baldırları üzerinde tunç zırhlar vardı, ve omuzları arasında tunç kargı vardı. ⁷ Ve mızrağının sapı çulha tezgâhı sırtığı gibi idi; ve mızrağının başı altı yüz şekel ağırlığında demirdi; ve kalkan taşıyan uşağı önünde gidiyordu. ⁸ Ve durdu, ve İsrail dizilerine bağırıp onlara dedi: Niçin cenge dizilmeğe çıktınız? Ben Filistî değil miyim, siz de Saulun kulları değil misiniz? Kendiniz için bir adam seçin de yanıma insin. ⁹ Eğer benimle cenk edebilir, ve beni vurursa, o zaman size kul oluruz; fakat eğer ben onu yener ve onu vurursam, o zaman siz bize kul olursunuz, ve bize kulluk edersiniz. ¹⁰ Ve Filistî dedi: Bugün ben İsrail dizilerine meydan okuyorum; bana bir adam verin de karşı karşıya cenkleşelim. ¹¹ Ve Filistînin bu sözlerini işitince Saul ve bütün İsrail yığınlığa düştüler, ve çok korktular.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

¹² Ve Davud, Beyt-lehem-yahudadan, adı Yesse olan o Efratlının oğlu idi; ve bu adamın sekiz oğlu vardı; ve Saulun günlerinde kocamıştı, adamlar arasında yaşta ilerlemişti. ¹³ Ve Yessenin üç büyük oğlu Saulun ardınca cenge gitmişlerdi; ve cenge giden üç oğlunun adları şunlardı: ilki Eliab, ve ikincisi Abinadab, ve üçüncüsü Şamma. ¹⁴ Ve Davud en küçüğü idi; ve üç büyük oğlu Saulun ardınca gitmişlerdi. ¹⁵ Ve Davud Beyt-lehemde babasının koyunlarını gütmek için Saulun yanında gider ve dönerdi. ¹⁶ Ve Filistî kırk gün, sabah ve akşam ilerliyip karşılarında duruyordu.

¹⁷ Ve Yesse, oğlu Davuda dedi: Şimdi kardeşlerin için bu kavrulmuş buğdaydan bir efayı, ve bu on ekmeği al, ve ordugâha kardeşlerine koş; ¹⁸ ve bu on parça peyniri

binbaşuya götür, ve kardeşlerinin hal ve hatırını sor, ve onlardan bir nişane al. ¹⁹ Ve onlarla Saul ve bütün İsrail adamları Ela deresinde Filistîlerle cenkleşmekte idiler. ²⁰ Ve Davud sabahlayın erken kalktı, ve koyunları bekçiye bıraktı, ve Yessenin kendisine emrettiği gibi alıp gitti; ve arabalar ordugâhına geldiği zaman ordu cenk meydanına çıkıyordu, ve cenk için bağıyorlardı. ²¹ Ve İsraille Filistîler dizi diziye karşı olmak üzere dizildiler. ²² Ve Davud eşyasını eşya bekçisinin eline verdi, ve diziye koşup geldi, ve kardeşlerinin hal ve hatırını sordu. ²³ Ve onlarla söyleşirken, işte, adı Golyat olan Gatlı Filistî pehlivan, Filistî dizilerinden çıkıyordu, ve evelki sözler gibi söyledi; ve Davud işitti. ²⁴ Ve bütün İsrailîler adamı gördükleri zaman önünden kaçtılar, ve çok korktular. ²⁵ Ve İsrailîler dediler: Bu çıkan adamı gördünüz mü? gerçek İsraille meydan okumağa çıkıyor; ve vaki olacak ki, kim onu vurursa kiral onu büyük zenginlikle zengin edecektir, ve kızını ona verecektir, ve babasının evini İsrailde serbest kılacaktır. ²⁶ Ve Davud yanında duran adamlara söyliyip dedi: Bu Filistîyi vuracak ve İsrailden utancı kaldıracak adama ne yapılacak? Çünkü hay olan Allahın dizilerine meydan okuyan bu sünnetsiz Filistî kim oluyor? ²⁷ Ve kavm: Onu vuracak adama şöyle yapılacak, diyerek o söze göre kendisine söylediler.

²⁸ Ve adamlarla söyleşirken büyük kardeşi Eliab işitti; ve Davuda karşı Eliabın öfkesi alevlenip dedi: Niçin indin? ve o bir kaç koyunu çölde kime bıraktın? senin kibirini ve yüreğinin kötülüğünü bilirim, mutlaka cengi görmek için inmişsindir. ²⁹ Ve Davud dedi: Şimdi ben ne yaptım? ancak bir söz değil mi idi? ³⁰ Ve onun yanından dönüp aynı, sözü başka birine söyledi; ve kavm ona önce olduğu gibi cevap verdiler.

³¹ Ve Davudun söylediği sözler işitilince, onları Saula bildirdiler; ve onu getirtti. ³² Ve Davud Saula dedi: O adamdan dolayı kimsenin yüreği zayıflamasın; kulun gidip bu Filistî ile cenk edecektir. ³³ Ve Saul Davuda dedi: Bu Filistî ile cenketmek için sen ona karşı gidemezsin; çünkü sen gençsin, fakat o gençliğinden beri cenk adamıdır. ³⁴ Ve Davud Saula dedi: Kulun babasının koyunlarını güderdi; ve aslan, yahut ayı geldiği, ve sürüden bir kuzu aldığı zaman, ³⁵ ben ardından çıkar ve onu vururdum, ve ağzından kuzuyu kurtarırdım; ve bana karşı kalkarsa sakalından tutup onu vurur öldürürdüm. ³⁶ Kulun hem aslanı, hem ayıyı vurmuştur; ve bu sünnetsiz Filistî onlardan biri gibi olacaktır, çünkü hay olan Allahın dizilerine meydan okumuştur. ³⁷ Ve Davud dedi: Aslan pençesinden, ve ayı pençesinden beni kurtaran RAB, bu Filistînin elinden de beni kurtaracaktır. Ve Saul Davuda dedi: Git, ve RAB seninle beraber olsun. ³⁸ Ve Saul kendi esvabını Davuda giydirdi, ve başına tunç başlık koydu, ve ona zırh giydirdi. ³⁹ Ve Davud esvabı üzerine kılıcını kuşandı, ve yürümeğe çalıştı, çünkü alışmamıştı. Ve Davud Saula dedi: Bunlarla yürüyemem; çünkü alışmadım. Ve Davud onları üzerinden çıkardı. ⁴⁰ Ve eline değneğini aldı, ve vadiden kendine beş çakıl taşı seçti, ve onları üzerinde olan çoban torbasına, dağarcığına koydu; ve sapanı elinde idi; ve Filistîye yaklaştı.

⁴¹ Ve Filistî yürüyüp geliyor, ve Davuda yaklaşıyordu; ve kalkanı taşıyan uşak onun önünde idi. ⁴² Ve Filistî bakındı, ve Davudu görünce onu adam yerine koymadı; çünkü genç, ve kırmızı yüzlü, bakılışı da güzeldi. ⁴³ Ve Filistî Davuda dedi: Ben köpek miyim ki bana değneklerle geliyorsun? Ve Filistî kendi ilâhları ile Davuda lânet etti. ⁴⁴ Ve Filistî Davuda dedi: Yanıma gel de senin etini göklerin kuşlarına, ve kırın hayvanlarına vereyim. ⁴⁵ Ve Davud Filistîye dedi: Sen kılıçla, ve mızrakla ve kargı ile üzerime geliyorsun; fakat ben meydan okuduğun İsrail dizilerinin Allahı, ordular RABBİNİN ismile senin üzerine geliyorum. ⁴⁶ Bugün RAB seni benim elime verecek; ve seni vuracağım, ve başını gövdenden ayıracağım; ve Filistî ordusunun leşlerini göklerin kuşlarına, ve

yerin canavarlarına vereceğim; ve İsrailde Allah olduğunu bütün dünya bilecek; ⁴⁷ ve bütün bu cemaat bilecek ki, RAB kılıçla ve mızrakla kurtarmaz; çünkü cenk RABBİNDİR, ve sizi elimize verecektir. ⁴⁸ Ve vaki oldu ki, Davudun karşısına çıkmak için Filistî kalkıp yaklaşınca Davud çabuk davranıp Filistînin karşısına çıkmak için cenk dizisine doğru koştu. ⁴⁹ Ve Davud dağarcığına el attı, ve oradan bir taş alıp sapanla fırlattı, ve Filistîyi alnından vurdu; ve taş alnına battı, ve yüzü üstüne yere düştü.

⁵⁰ Ve Davud Filistîyi sapanla ve taşla yendi ve Filistîyi vurup onu öldürdü; ve Davudun elinde kılıç yoktu. ⁵¹ Ve Davud koşup Filistînin üzerinde durdu, ve onun kılıcını alıp kınından çekti, ve onu öldürdü, ve onunla başını kesti. Ve Filistîler pehlivanlarının öldüğünü görünce kaçtılar. ⁵² Ve İsrail ile Yahuda adamları kalkıp bağırıyorlar, ve Filistîleri Gaiye varıncıya kadar, ve Ekron kapılarına kadar kovaladılar. Ve Filistîlerden vurulanlar Gata kadar, ve Ekrona kadar Şaarayim yolunda düştüler. ⁵³ Ve İsrail oğulları Filistîlerin ardını kovalamaktan dönüp onların ordugâhını yağma ettiler. ⁵⁴ Ve Davud Filistînin başını aldı, ve onu Yerusalamime getirdi; fakat silâhlarını çadırına koydu.

⁵⁵ Ve Saul Davudun Filistîye karşı çıktığını gördüğü zaman, ordu başbuğu Abner: Ey Abner, bu genç kimin oğludur? dedi. Ve Abner dedi: Hayatın hakkı için, ey kiral, bilmiyorum. ⁵⁶ Ve kiral dedi: Sor, bu çocuk kimin oğludur? ⁵⁷ Ve Davud Filistîyi vurup döndüğü zaman Abner onu alıp Saulun önüne götürdü, ve Filistînin başı onun elinde idi. ⁵⁸ Ve Saul ona dedi: Genç adam, sen kimin oğlusun? Ve Davud dedi: Kulun Beytlehemli Yessenin oğluyum.

BAP 18

VE Saula söylemeği bitirdiği zaman, Yonatanın canı Davudun canına bağlandı, ve Yonatan onu canı gibi sevdi. ² Ve Saul o gün onu aldı, ve babasının evine dönmeği bırakmadı. ³ Ve Yonatan Davudla ahdetti, çünkü onu canı gibi seviyordu. ⁴ Ve Yonatan üzerinde olan cübbeyi çıkarıp onu, ve kılıcına, ve yayına ve kuşağına kadar esvabını Davuda verdi. ⁵ Ve Davud Saulun kendisini gönderdiği her yere çıktı, ve akıllı davrandı; ve Saul onu cenk adamlarının üzerine koydu, ve bu bütün kavmin gözünde, ve Saulun kullarının gözünde de iyi göründü.

⁶ Ve Davud Filistîyi vurup döndüğü zaman, onlar gelirken, bütün İsrail şehirlerinden kadınlar, Saulu karşılamak için teflerle, sevinçle, ve üç telli sazlarla terennüm ve rakederek çıktılar. ⁷ Ve kadınlar oynarken karşılıklı terennüm edip diyorlardı:

Saul vurdu binlerini,
Davud da on binlerini.

⁸ Ve Saul çok öfkeleni, ve bu söz gözünde kötü göründü; ve dedi: Davuda on binleri verdiler, bana ancak binleri verdiler; ve artık ona ancak kırallık kaldı. ⁹ Ve o günden sonra Saul Davuda iğri gözle baktı.

¹⁰ Ve ertesi gün, Allah tarafından Saulun üzerine kötü bir ruh kuvvetle geldi, ve evin ortasında peygamberlik ediyordu; Davud da her gün yaptığı gibi elile çenk çalıyordu. Ve Saulun elinde mızrak vardı; ¹¹ ve Saul: Davudu duvara çakayım, diye mızrağı attı. Fakat Davud onun önünden iki kere yana çekildi. ¹² Ve Saul Davuddan korktu, çünkü RAB onunla beraberdi, ve Sauldan ayrılmıştı. ¹³ Ve Saul onu yanından uzaklaştırdı, ve onu kendine binbaşı etti; ve Davud kavmin önünde çıkar ve girerdi. ¹⁴ Ve Davud bütün yollarında akıllı davrandı; ve RAB onunla beraberdi. ¹⁵ Ve Saul onun çok akıllı davrandığını görüyor, ve ondan yılıyordu. ¹⁶ Ve bütün İsraille Yahuda Davudu seviyorlardı; çünkü onların önünde çıkıyor ve giriyordu.

¹⁷ Ve Saul Davuda dedi: İşte, büyük kızım Merab, onu karı olarak sana vereceğim; ancak benim uğrumda cesur ol, ve RABBİN cenklerini et. Çünkü Saul: Ona karşı benim

elim değil, fakat Filistîlerin eli olsun, diyordu. ¹⁸ Ve Davud Saula dedi: Ben kimim, ve hayatım, ve İsrailde babamın aşireti nedir ki kiralın damadı olayım? ¹⁹ Ve vaki oldu ki, Saulun kızı Merab Davuda verileceği vakitte, kız Meholalı Adriele karı olarak verildi. ²⁰ Ve Saulun kızı Mikal Davudu severdi; ve Saula bildirdiler, ve bu onun gözünde hoş görüldü. ²¹ Ve Saul: Ona tuzak olsun, ve Filistîlerin eli ona karşı olsun, diye Mikalı kendisine vereyim, diyordu. Ve Saul Davuda dedi: Bugün ikinci kere olarak damadım olacaksın.

²² Ve Saul kullarına emretti: Davuda gizlice söyliyip deyin: İşte, kiral senden hoşlanıyor, ve bütün kulları seni seviyorlar; ve şimdi kiral damat ol. ²³ Ve Saulun kulları bu sözleri Davuda söylediler. Ve Davud dedi: Ben fakir ve ehemmiyetsiz bir adamken, kiralın damadı olmak gözünüze hafif bir şey mi görünüyor? ²⁴ Ve Saulun kulları: Davud böyle söyledi, diyerek kendisine bildirdiler. ²⁵ Ve Saul dedi: Davuda şöyle diyeceksiniz: Kiral ağırlık istemiyor; ancak kiralın düşmanlarından üç almak için yüz Filistî gulfesi istiyor. Ve Saul Davudu Filistîlerin elile düşürmeği kurmuştu. ²⁶ Ve Saulun kulları Davuda bu sözleri bildirdiler, ve kiralın damadı olmak Davudun gözüne hoş görüldü. Ve günler dolmamıştı; ²⁷ ve Davud kalkıp adamları ile gitti, ve Filistîler arasında iki yüz kişi vurdu; ve Davud kiralın damadı olmak için onların gulfelerini getirdi, ve onları tam sayısı ile kiral verdiler. Ve Saul kızı Mikalı karı olarak ona verdi. ²⁸ Ve RABBİN Davudla beraber olduğunu Saul görüp bildi; ve Saulun kızı Mikal onu seviyordu. ²⁹ Ve Saul artık Davuddan ziyadesile korktu; ve Saul bütün günler Davudun düşmanı oldu.

³⁰ Ve Filistîlerin reisleri çıktılar; ve onlar kaç kere çıktılarsa, Davud Saulun bütün adamlarından akıllı davrandı, ve onun adı çok değerli oldu.

BAP 19

VE Saul oğlu Yonatana ve bütün kullarına Davudu öldürmelerini söyledi. Ve Saulun oğlu Yonatan Davuddan çok hoşlanıyordu. ² Ve Yonatan Davuda bildirip dedi: Babam Saul seni öldürmeğe çalışıyor; ve şimdi rica ederim, sabahlayın kendini sakın, ve gizli bir yerde oturup saklan; ³ ve ben çıkacağım, ve senin bulunacağın kırdaki babamın yanında duracağım, ve senin hakkında babamla konuşacağım; ve eğer bir şey görürsem sana bildireceğim. ⁴ Ve Yonatan babası Saula Davud hakkında iyilik söyliyip ona dedi: Kiral kuluna, Davuda, karşı suç etmesin; çünkü sana karşı o suç etmedi, ve çünkü onun işleri senin için çok iyi olmuştur; ⁵ ve canını avucuna alıp Filistiyi vurdu, ve RAB bütün İsrail için büyük kurtuluş yaptı; sen gördün ve sevindin; ve Davudu boş yere öldürmekle niçin suçsuz kana karşı suç edeceksin? ⁶ Ve Saul Yonatanın sözünü dinledi; ve Saul: Hay olan RABBİN hakkı için, öldürülmiyecektir, diye and etti. ⁷ Ve Yonatan Davudu çağırdı, ve Yonatan bütün bu sözleri ona bildirdi. Ve Yonatan Davudu Saulun yanına getirdi, ve evelki gibi onun karşısında idi.

⁸ Ve bir daha cenk oldu; ve Davud çıkıp Filistîlere karşı cenketti, ve onları büyük vuruşla vurdu; ve onun önünden kaçtılar. ⁹ Ve Saul mızrağı elinde olarak evinde otururken RAB tarafından kötü bir ruh onun üzerinde idi; ve Davud elile çenk çalıyordu. ¹⁰ Ve Saul Davudu mızrakla duvara çakmağa çalıştı; ve Davud Saulun önünden kaçındı, ve mızrağı duvara sapladı; ve Davud kaçıp o gece kurtuldu. ¹¹ Ve Saul Davudu beklemek ve kendisini sabahlayın öldürmek için evine ulaklar gönderdi, ve Davudun karısı Mikal ona bildirip dedi: Eğer bu gece canını kurtarmazsan, yarın öldürüleceksin. ¹² Ve Mikal Davudu pencereden indirdi; ve o gitti, ve kaçıp kurtuldu. ¹³ Ve Mikal terafimi alıp yatağa koydu, ve keçi kılından yastığı onun başına koydu, ve yorganla örttü. ¹⁴ Ve Saul Davudu almak için ulaklar gönderdi, ve kadın: O hastadır, dedi. ¹⁵ Ve Saul: Onu yatak içinde yanıma çıkarın da öldüreyim, diyerek Davudu görmek için ulaklar gönderdi. ¹⁶ Ve ulaklar

içeri girdiler, ve işte, terafim yatakta, ve keçi kılından yastık onun başında idi. ¹⁷ Ve Saul Mikala dedi: Niçin beni böyle aldattın, ve düşmanımı gönderdin de kurtuldu? Ve Mikal Saula cevap verdi: Davud bana dedi: Beni salıver; niçin seni öldüreyim?

¹⁸ Ve Davud kaçıp kurtuldu, ve Ramaya Samuelin yanına geldi, ve Saulun kendisine yaptığı her şeyi ona bildirdi. Ve Samuelle beraber gidip Nayotta oturdular. ¹⁹ Ve: İşte, Davud Ramadaki Nayottadır, diye Saula bildirildi. ²⁰ Ve Saul Davudu almak için ulaklar gönderdi; ve peygamber zümresinin peygamberlik etmekte, ve Samuelin baş olarak üzerlerinde durmakta olduğunu görünce, Saulun ulakları üzerine de Allahın Ruhu geldi, ve onlar da peygamberlik ettiler. ²¹ Ve Saula bildirdiler, ve başka ulaklar gönderdi, ve onlar da peygamberlik ettiler. Ve Saul üçüncü defa olarak yine ulaklar gönderdi, bunlar da peygamberlik ettiler. ²² Bunun üzerine kendisi de Ramaya gitti, ve Sekuda olan büyük kuyuya geldi; ve sorup dedi: Samuelle Davud neredeler? Ve bir adam dedi: İşte, Ramadaki Nayotta. ²³ Ve oraya, Ramadaki Nayota gitti; ve kendi üzerine de Allahın Ruhu geldi, ve Ramadaki Nayota varıncıya kadar peygamberlik ederek gidiyordu. ²⁴ Ve o da esvabını çıkardı, ve kendisi de Samuelin önünde peygamberlik etti, ve bütün o gün, ve bütün o gece çıplak olarak yattı. Bundan dolayı: Saul da mı peygamberler arasında? derler.

BAP 20

VE Davud Ramadaki Nayottan kaçtı, ve gelip Yonatanın önünde dedi: Ne yaptım? fesadım nedir? ve babana karşı suçum nedir ki canımı arıyor? ² Ve ona dedi: Uzak olsun; ölmeyeceksin; işte, büyük iş olsun küçük iş olsun, babam bana açmadan bir şey yapmaz; ve niçin babam bu şeyi benden gizlesin? öyle değildir. ³ Ve Davud da and edip dedi: Senin gözünde lûtufl bulduğumu baban iyi bilir; ve: Yonatan bunu bilmesin, yoksa kederlenir, diyor; fakat gerçek hay olan RABBİN hakkı için, ve senin hayatın hakkı için, ölüm ile benim aramda ancak bir adım vardır. ⁴ Ve Yonatan Davuda dedi: Canın ne dilerse senin için onu yaparım. ⁵ Ve Davud Yonatana dedi: İşte, yarın ay başıdır, ve mutlaka kıralla yemeğe oturmalıyım; fakat beni gönder, ve üçüncü günün akşamına kadar kırda saklanayım. ⁶ Eğer baban beni arıyacak olursa, o vakit de: Davud kendi şehrine Beyt-leheme seğırtmek için benden izin istedi; çünkü orada bütün aşiretin yıllık kurbanı var. ⁷ Eğer: Pek iyi, derse, senin kuluna selâmettir; fakat öfkelenirse, bil ki onun tarafından kötülüğe karar verilmiştir. ⁸ Bundan dolayı kuluna inayet et; çünkü kulunu kendinle RABBİN ahdine soktun; fakat bende fesat varsa beni sen öldür; çünkü niçin beni babana götürüresin? ⁹ Ve Yonatan dedi: Senden uzak olsun; çünkü senin üzerine gelsin diye babam tarafından kötülüğe karar verilmiş olduğunu bilmiş olsaydım, sana onu bildirmez mi idim? ¹⁰ Ve Davud Yonatana dedi: Şayet baban sana sert cevap verirse, bana kim bildirecek? ¹¹ Ve Yonatan Davuda dedi: Gel de kıra çıkalım. Ve ikisi de kıra çıktılar.

¹² Ve Yonatan Davuda dedi: İsrailin Allahı RAB şahit olsun; yarın, yahut obir gün bu vakitlerde ben babamın ağzını arıyınca, işte, eğer Davuda iyilik varsa, o zaman sana gönderip açmaz mıyım? ¹³ Eğer sana kötülük etmek babama iyi görünür de sana bunu açmazsam, ve selâmetle gidesin diye seni göndermezsem, RAB Yonatana böyle, ve daha ziyadesini yapsın; ve RAB nasıl babamla beraber oldu ise seninle de beraber olsun. ¹⁴ Ve RABBİN inayetini ben ölmüyeyim diye ancak ben hayatta iken bana gösterecek değilsin; ¹⁵ fakat inayetini ebediyen evimden de kesmiyeceksin, RAB Davudun bütün düşmanlarını yeryüzü üzerinden attığı zaman da kesmiyeceksin. ¹⁶ Ve Yonatan Davud evi ile ahdedip dedi: RAB Davudun düşmanlarının elinden istesin.

¹⁷ Ve Yonatan Davuda olan sevgisinden ötürü ona bir daha and ettirdi; çünkü onu canı

gibi severdi. ¹⁸ Ve Yonatan ona dedi: Yarın ay başıdır; ve aranacaksın, çünkü yerin boş olacak. ¹⁹ Ve üç gün kaldıktan sonra, çabuk inersin, ve o iş olduğu gün saklandığın yere gelirsin, ve Ezel taşı yanında oturursun. ²⁰ Ve ben, bir nişana atıyormuşum gibi onun yanına üç ok atarım. ²¹ Ve işte: Git, okları bul, diyerek uşağı gönderirim. Eğer uşağa: İşte, oklar senden beridedir, onları al, dersem, sen gel; çünkü senin için selâmettir, ve hay olan RABBİN hakkı için bir şey yoktur. ²² Fakat eğer uşağa: İşte, oklar senden ötededir, dersem, yoluna git; çünkü RAB seni göndermiştir. ²³ Benim ve senin aramızda konuştuğumuz şeye gelince, işte, RAB daima seninle benim aramdadır.

²⁴ Ve Davud kırdaki saklandı; ve ay başı olunca kıral ekmek yemeğe oturdu. ²⁵ Ve kıral yerine, evelki defalar olduğu gibi, duvarın yanındaki yere oturdu; ve Yonatan ayağa kalktı, ve Abner Saulun yanında oturdu; fakat Davudun yeri boştu. ²⁶ Ve Saul o gün bir şey söylemedi; çünkü dedi: Başına bir şey gelmiştir, tahir değildir; mutlaka tahir değildir. ²⁷ Ve ertesi gün, ayın ikinci gününde, Davudun yeri boştu; ve Saul oğlu Yonatan dedi: Niçin Yessenin oğlu dün de bugün de yemeğe gelmedi? ²⁸ Ve Yonatan Saula cevap verdi: Davud Beyt-leheme gitmek için ısrarla benden izin istedi; ²⁹ ve dedi: Rica ederim, beni gönder; çünkü şehirde aşiretimizin kurbanı var; ve orada bulunmağı kardeşim bana emretti; ve şimdi, eğer gözünde lûtufta buldumsa, rica ederim, gideyim, ve kardeşlerimi göreyim. Kıralın sofrasına bundan dolayı gelmedi.

³⁰ Ve Yonatan karşı Saulun öfkesi alevlendi, ve ona dedi: Ey sapık ve âsi kadının oğlu, kendi utancın ve ananın çıplaklığı utancı için Yessenin oğlunu kendine seçmiş olduğunu ben bilmiyorum mu? ³¹ Çünkü Yessenin oğlu yeryüzünde yaşadıkça, ne sen yerinde duracaksın, ne de kırallığın. Ve şimdi gönderip onu yanıma getirt, çünkü o ölmelidir. ³² Ve Yonatan babası Saula cevap verdi, ve ona dedi: Niçin öldürülsün? o ne yaptı? ³³ Ve Saul onu vurmak için mızrağını attı; ve Yonatan Davudu öldürmeğe babası tarafından karar verilmiş olduğunu anladı. ³⁴ Ve Yonatan kızgın öfke ile sofradan kalktı, ve ayın ikinci gününde ekmek yemedi; çünkü Davud için kederli idi, çünkü babası onu utandırmıştı.

³⁵ Ve Yonatan Davudla tayin ettiği vakitte sabahlayın kıra çıktı, ve yanında küçük bir uşak vardı. ³⁶ Ve uşağına dedi: Koş, atacağım okları şimdi bul. Ve uşak koşarken Yonatan ondan öte bir ok attı. ³⁷ Ve uşak Yonatanın attığı okun yerine varınca, Yonatan uşağın ardından çağırıp dedi: Ok senden ötede değil mi? ³⁸ Ve Yonatan uşağın ardından çağırıp: Çabuk ol, koş, durma, dedi. Ve Yonatanın uşağı okları toplayıp efendisinin yanına geldi. ³⁹ Ve uşak bir şey anlamadı; ancak işi Yonatanla Davud biliyorlardı. ⁴⁰ Ve Yonatan silâhlarını uşağına verdi, ve ona: Git, bunları şehre götür, dedi. ⁴¹ Ve uşak gidince Davud cenup tarafından ayağa kalktı, ve yüzüstü yere kapanıp üç kere eğildi; öpüşüp ağlaştılar; hele Davud daha çok ağladı. ⁴² Ve Yonatan Davuda dedi: Selâmetle git, çünkü ikimiz: Seninle benim aramda, ve senin zürriyetinle benim zürriyetim arasında ebediyen RAB olacaktır, diyerek RABBİN ismile and ettik. Ve o kalkıp gitti; Yonatan da şehre girdi.

BAP 21

VE Davud Noba, kâhin Ahimelekin yanına geldi; ve Ahimelek titriyerek Davudu karşılayıp ona dedi: Niçin yalnızsın, ve yanında kimse yok? ² Ve Davud kâhin Ahimeleke dedi: Kıral bana bir iş emretti, ve bana: Seni gönderdiğim ve sana emrettiğim iş hakkında kimse bir şey bilmesin; ve uşakları filân filân yere tayin ettim, dedi. ³ Ve şimdi senin yanında ne var? elime beş ekmek yahut ne varsa ver. ⁴ Ve kâhin Davuda cevap verip dedi: Yanımda bayağı ekmek yok, ancak, uşaklar kendilerini kadından sakındılarsa, mukaddes ekmek var. ⁵ Ve Davud kâhine cevap verip ona dedi: Gerçek üç günden beri

kadından uzak kaldık; çıktığım zaman, bu bayağı bir yolculuk iken bile, uşakların torbaları takdis edilmişti; bugün torbaları daha ne kadar ziyade mukaddes olacaktır. ⁶ Ve kâhin ona mukaddes ekmek verdi; çünkü, RABBİN önünden alındığı günde yerine sıcak ekmek koymak için kaldırılan huzur ekmeğinden başka orada ekmek yoktu.

⁷ Ve Saulun kullarından biri o gün orada idi; RABBİN önünde alıkonmuştu; ve onun adı Edomî Doeg olup Saulun çobanlarının başı idi. ⁸ Ve Davud Ahimeleke dedi: Burada yanında bir mızrak yahut bir kılıç yok mu? çünkü kıralın işi acele olduğu için ne kılıcımı ne silâhlarımı yanıma almadım. ⁹ Ve kâhin dedi: Ela vadisinde vurduğun Filistî Golyatın kılıcı, işte, o beze sarılı olarak efodun arkasındadır; eğer onu alırsan al; çünkü burada ondan başkası yoktur. Ve Davud dedi: Onun eşi yoktur; onu bana ver.

¹⁰ Ve Davud kalkıp o gün Saulun önünden kaçtı, ve Gat kıralı Akişin yanına gitti. ¹¹ Ve Akişin kulları ona dediler: Diyarın kıralı bu Davud değil mi? rakıslarda birbirine:

Saul vurdu binlerini,

Davud da on binlerini,

diye terennüm etmeleri bunun hakkında değil midir? ¹² Ve Davud bu sözleri yüreğine koydu, ve Gat kıralı Akişten çok korktu. ¹³ Ve onların önünde tavrını değiştirdi, ve onların elinde kendisini deli gösterir, ve kapının kanatlarını tırmalardı, ve salyasını sakalına akıttı. ¹⁴ Ve Akiş kullarına dedi: İşte, görüyorsunuz ki, adam delidir; niçin onu yanıma getirdiniz? ¹⁵ Ben delilere muhtaç mıyım ki, önümde delilik etsin diye bunu getirdiniz? Bu benim evime girer mi?

BAP 22

VE Davud oradan yola çıktı, ve Adullam mağarasına sığındı; ve kardeşleriyle babasının bütün ev halkı işittikleri zaman, oraya onun yanına indiler. ² Ve sıkıntıda olan herkes, ve borçlu olan herkes, ve canı yanmış olan herkes onun yanına toplandılar; ve onların üzerine reis oldu; ve onun yanında dört yüz kişi kadar vardı.

³ Ve Davud oradan Moab Mitspesine gitti; ve Moab kıralına dedi: Rica ederim, Allahın bana ne yapacağını ben bilinciye kadar babamla anam çıkıp yanınızda kalsınlar. ⁴ Ve onları Moab kıralının önüne getirdi; ve Davudun hisarda olduğu bütün günlerde onun yanında oturdular. ⁵ Ve peygamber Gad Davuda: Hisarda oturma, git, ve Yahuda diyarına gir, dedi. Ve Davud gidip Heret ormanına girdi.

⁶ Ve Saul, Davudla yanında olan adamların bulduklarını işitti; ve Saul Gibeada oturuyordu, Ramadaki ılıgın ağacı altında idi, ve mızrağı elinde idi, ve bütün kulları etrafında duruyorlardı. ⁷ Ve Saul etrafında duran kullarına dedi: Ey Benyaminîler, şimdi dinleyin; Yessenin oğlu hepinize tarlalar ve bağlar mı verecek, hepinizi binbaşı ve yüzbaşı mı edecek ki, ⁸ hepiniz bana karşı düzen kurdunuz, ve benim oğlum Yessenin oğlu ile ahdedtiği vakit kulağımı açan olmadı, ve sizden benim için kederlenen olmadı, yahut, bugün olduğu gibi, pusu kurmak için oğlum bana karşı kulumu ayaklandırdı diye kulağımı açan olmadı? ⁹ Ve Edomî Doeg cevap verdi, o da Saulun kullarının yanında duruyordu, ve dedi: Yessenin oğlunun Noba, Ahitubun oğlu Ahimelekin yanına geldiğini gördüm. ¹⁰ Ve onun için RABDEN sordu, ve ona azık verdi, Filistî Golyatın kılıcını da ona verdi.

¹¹ Ve kıral, Ahitubun oğlu kâhin Ahimeleki, ve babasının bütün ev halkını, Nobda olan kâhinleri çağırarak için adam gönderdi; ve hepsi kıralın yanına geldiler. ¹² Ve Saul dedi: Ey Ahitubun oğlu, şimdi dinle. Ve dedi: İşte ben, efendim. ¹³ Ve Saul ona dedi: Bugün olduğu gibi pusu kurmak için bana karşı ayaklansın diye kendisine ekmek ve kılıç vererek, ve onun için Allaktan sorarak sen ve Yessenin oğlu neden bana karşı düzen kurdunuz? ¹⁴ Ve Ahimelek kırala cevap verip dedi: Kıralın damadı olan, müşavere

meclisine alınan, ve senin evinde itibarlı olan Davud gibi bütün kullarının arasında sadık olan kimdir? ¹⁵ Onun için Allaktan sormağa bugün mü başladım? benden uzak olsun; kiral bu kulu üzerine, babamın bütün ev halkı üzerine suç atmasın; çünkü, küçük olsun büyük olsun, bu kulun bu işten bir şey bilmiyor. ¹⁶ Ve kiral dedi: Ey Ahimelek, sen ve babanın bütün ev halkı, mutlaka öleceksiniz. ¹⁷ Ve kiral yanında duran koşucu askere dedi: Dönün, ve RABBİN kâhinlerini öldürün; çünkü onlar da Davudla elbirlik ettiler, çünkü onun kaçtığıını bildiler de benim kulağımı açmadılar. Fakat kiralın kulları RABBİN kâhinlerini vurmak için ellerini uzatmak istemediler. ¹⁸ Ve kiral Doege dedi: Sen dön, ve kâhinleri vur. Ve Edomî Doeg döndü, ve kâhinleri vurdu, ve o gün keten efod giyen seksen beş kişi öldürdü. ¹⁹ Ve kâhinlerin şehri olan Nobu kılıçtan geçirdi, erkekten kadına kadar, çocuklardan emzikte olanlara kadar, ve öküzleri, ve eşekleri ve koyunları da kılıçtan geçirdi.

²⁰ Ve Ahitubun oğlu Ahimelekin oğullarından Abiatar adlı biri kurtulup Davudun ardınca kaçtı. ²¹ Ve Saulun, RABBİN kâhinlerini öldürdüğünü Abiatar Davuda bildirdi. ²² Ve Davud Abiatar dedi: Mademki Edomî Doeg orada idi, mutlaka Saula bildireceğini o gün anlamıştım; babanın bütün ev halkının ölümüne ben sebep oldum. ²³ Benim yanımda kal, korkma; çünkü benim canımı arıyan senin canını da arıyor; çünkü yanımda emniyette olursun.

BAP 23

VE Davuda bildirip dediler: İşte, Filistîler Keilaya karşı cenk ediyorlar, ve harmanları yağma ediyorlar. ² Ve Davud: Gidip bu Filistîleri vurayım mı? diye RABDEN sordu. Ve RAB Davuda dedi: Git, ve Filistîleri vurup Keilayı kurtar. ³ Ve Davudun adamları kendisine dediler: İşte, biz burada Yahudada korkmaktayız; ya Keilaya, Filistîlerin dizilerine karşı gidersek? ⁴ Ve Davud RABDEN bir kere daha sordu. Ve RAB ona cevap verip dedi: Kalk, Keilaya in; çünkü Filistîleri senin eline vereceğim. ⁵ Ve Davudla adamları Keilaya gittiler, ve Filistîlere karşı cenkettiler, ve onların hayvanlarını sürdüler, ve onları büyük vuruşla vurdular. Ve Davud Keila ahalisini kurtardı. ⁶ Ve vaki oldu ki, Ahimelekin oğlu Abiatar Keilaya Davudun yanına kaçtığı zaman, efod elinde olarak indi. ⁷ Ve Davudun Keilaya geldiği Saula bildirildi. Ve Saul dedi: Allah onu bana sattı; çünkü kapıları ve sürgüleri olan bir şehre girmekle kapanmış oldu. ⁸ Ve Saul Keilaya inmek ve Davudla adamlarını kuşatmak için bütün kavmi cenge çağırdı. ⁹ Ve Saulun kendisine karşı kötülük kurmakta olduğunu Davud biliyordu, ve kâhin Abiatar: Efodu buraya getir, dedi. ¹⁰ Ve Davud dedi: Ey İsrailin Allahı RAB, benim yüzümden şehri helâk etmek için, Saulun Keilaya gelmeğe çalıştığını bu kulun muhakkak olarak işitti. ¹¹ Keila erleri beni onun eline verecekler mi? Saul, senin kulunun işittiği gibi incek mi? Ey İsrailin Allahı RAB, niyaz ederim, bu kuluna bildir. Ve RAB: İnecek, dedi. ¹² Ve Davud dedi: Keila erleri beni ve adamlarımı Saulun eline verecekler mi? Ve RAB: Verecekler, dedi. ¹³ Ve Davudla altı yüz kişi kadar olan adamları kalktılar, ve Keiladan çıktılar, ve gidebildikleri yere gittiler. Ve Davudun Keiladan kurtulduğu Saula bildirildi; o da çıkmaktan vaz geçti. ¹⁴ Ve Davud çölde hisarlarda oturdu, ve Zif çölündeki dağlıkta kaldı. Ve Saul her gün onu arıyordu, fakat Allah Davudu onun eline vermedi.

¹⁵ Ve Saulun, canını aramak için çıktığını Davud gördü; ve Davud Zif çölünde ormanda idi. ¹⁶ Ve Saulun oğlu Yonatan kalktı, ve ormana Davudun yanına gitti, ve onun elini Allah ile kuvvetlendirdi. ¹⁷ Ve ona dedi: Korkma, çünkü babam Saulun eli seni bulmayacaktır; ve sen İsrail üzerine kiral olacaksın, ve ben sana ikinci olacağım; babam Saul da bunu biliyor. ¹⁸ Ve ikisi de RABBİN önünde ahdettiler; ve Davud ormanda kaldı, ve Yonatan evine gitti.

¹⁹ Ve Zifliler Gibeaya Saulun yanına çıkıp dediler: Davud bizim yanımızda, çölün cenubundaki Hakila tepesinde, ormanda, hisarlarda gizleniyor mu? ²⁰ Ve canının bütün inmek arzusuna göre, ey kiral, şimdi in; onu kiralın eline vermek de bize düşer. ²¹ Ve Saul dedi: Siz RAB tarafından mubarek olasınız, çünkü bana acıdınız. ²² Gidin, rica ederim, daha iyi araştırın, ve ayağının olduğu yeri, orada onu kimin gördüğünü anlayın ve görün; çünkü onun çok kurnazlıkla davrandığını bana söylüyorlar. ²³ Bütün gizlendiği yerleri görün ve anlayın, ve tekrar doğru haberle yanıma gelin, ben de sizinle giderim; ve vaki olacak ki, eğer o memlekette ise, bütün Yahuda binleri arasında onu araştırırım. ²⁴ Ve kalktılar, ve Saulun önünce Zife gittiler; ve Davudla adamları Arabada,* çölün cenubunda, Maon çölünde idiler. ²⁵ Ve Saul ile adamları onu aramak için gittiler. Ve Davuda bildirildi; ve kayaya indi, ve Maon çölünde oturdu. Ve Saul bunu işitince Maon çölünde Davudun ardını kovaladı. ²⁶ Ve Saul dağın bir tarafından ve Davudla adamları dağın obir tarafından yürümekte idiler; ve Davud Saulun önünden kurtulmak için çabuk davrandı; çünkü Saulla adamları Davudu ve adamlarını tutmak için onları kuşattılar. ²⁷ Ve Saulun yanına bir ulak gelip dedi: Çabuk ol, ve gel; çünkü Filistîler memlekete akın ettiler. ²⁸ Ve Saul Davudu kovalamaktan döndü, ve Filistîlere karşı gitti; onun için o yere Sela-hammahlekot* denildi. ²⁹ Ve Davud oradan çıkıp En-gedi hisarlarında oturdu. * Lût Denizi cenubunda ve şimalinde bulunan derin vadi.

* *Ayrılışlar kayası.*

BAP 24

VE vaki oldu ki, Saul Filistîlerin ardından döndüğü zaman, kendisine: İşte, Davud En-gedi çölündedir, diye bildirildi. ² Ve Saul bütün İsrailden üç bin seçme adam aldı, ve yaban keçileri kayaları üzerinde Davudla adamlarını aramak için gitti. ³ Ve yol kenarındaki koyun ağıllarına geldi, ve orada bir mağara vardı; ve Saul ayaklarını örtmek için oraya girdi. Ve Davudla adamları mağaranın iç tarafında oturuyorlardı. ⁴ Ve Davudun adamları kendisine dediler: İşte, RABBİN sana: İşte, düşmanını senin eline vereceğim, ve gözünde iyi görüneni ona yapacaksın, dediği gün bugündür. Ve Davud kalktı, ve Saulun cübbesinin eteğini gizlice kesti. ⁵ Ve ondan sonra vaki oldu ki, Saulun eteğini kesmiş olduğundan dolayı Davudun yüreği kendisini kötiledi. ⁶ Ve adamlarına dedi: RAB bana göstermesin ki, efendime, RABBİN mesihine karşı bu işi yapayım, ona el uzatayım, çünkü o RABBİN mesihidir. ⁷ Ve Davud bu sözlerle adamlarının önüne geçti, ve Saula karşı kalkmağa bırakmadı. Ve Saul mağaradan kalkıp yoluna gitti. ⁸ Ve ondan sonra Davud kalktı, ve mağaradan çıktı, ve Saulun ardından: Efendim, kiral! diye bağırdı. Ve Saul arkasına baktı, ve Davud yüzü yere doğru eğilip kapandı. ⁹ Ve Davud Saula dedi: İşte, Davud senin zararını arıyor, diyen adamların sözlerini niçin dinliyorsun? ¹⁰ Bugün mağarada RABBİN nasıl seni elime verdiğini, işte, gözün bugün gördü; ve seni öldürmemi söylediler; fakat gözüm seni esirgedi; ve dedim: Efendime karşı elime uzatmam; çünkü RABBİN mesihidir. ¹¹ Ve bak, ey baba, evet, elimdeki cübbenin eteğine bak; senin cübbenin eteğini kesip seni öldürmediğimden bil ve gör ki, elimde kötülük ve günah yoktur, ve sen canımı almak için onu avladığın halde, ben sana karşı suç etmedim. ¹² Seninle benim aramda RAB hükmedsin, ve RAB senden öcümü alsın; fakat benim elim sana karşı kalkmıyacaktır. ¹³ Eski adamların meseli: Kötülerden kötülük çıkar, dediği gibi, benim elim de sana karşı kalkmıyacaktır. ¹⁴ İsrailin kiralı kimin ardından çıktı? sen kimin ardını kovalıyorsun? ölü bir köpeğin ardını, bir pirenin ardını. ¹⁵ Ve RAB hâkim olsun, ve seninle benim aramda hükmedip baksın, ve benim davamı görsün, ve beni senin elinden kurtarsın.

¹⁶ Ve vaki oldu ki, Davud bu sözleri Saula söylemeği bitirdiği zaman Saul dedi: Oğlum

Davud, bu senin sesin mi? Ve Saul yüksek sesle ağladı. ¹⁷ Ve Davuda dedi: Sen benden daha salihsin; çünkü ben sana kötülükle ödediğim halde sen bana iyilikle ödedin. ¹⁸ Ve bugün bana karşı iyi davrandığını belli ettin, çünkü RAB beni eline verdi, ve beni öldürmedin. ¹⁹ Çünkü bir adam düşmanını bulursa onu iyilikle yoluna gönderir mi? bundan dolayı bugün bana yaptığın iş için RAB sana iyilikle ödesin. ²⁰ Ve şimdi, işte, mutlaka kırallık edeceğini, ve İsrail kırallığının senin elinle durdurulacağını biliyorum. ²¹ Ve benden sonra zürriyetimi kesmiyeceğine, ve babamın evinden benim adımlı kaldırmıyacağına, şimdi bana RABBİN hakkı için and et. ²² Ve Davud Saula and etti. Ve Saul evine gitti; ve Davudla adamları hisara çıktılar.

BAP 25

VE Samuel öldü; ve bütün İsrail toplanıp onun için dövündüler, ve onu Ramada kendi evinde gömdüler. Ve Davud kalkıp Paran çölüne indi.

² Ve Maonda bir adam vardı, ve onun işi Karmelde idi; ve adam çok büyüktü, ve üç bin koyunu ile bin keçisi vardı; ve Karmelde koyunlarını kırkıyordu. ³ Ve adamın adı Nabal, ve karısının adı Abigaildi; ve kadın çok anlayışlı, ve bakılışı güzeldi; adam ise, kaba ve işlerinde kötü idi; ve o Kaleb evindendi. ⁴ Ve Nabalın koyunlarını kırkmakta olduğunu Davud çölde işitti. ⁵ Ve Davud on uşak gönderdi, ve Davud uşaklara dedi: Karmele çıkın; ve Nabalın yanına gidin, ve tarafımdan ona selâm edin; ⁶ ve ona böyle dersiniz: Var olasın, ve sana selâmet, ve evine selâmet, ve seninkilerin hepsine selâmet! ⁷ Ve şimdi, sende kırkıcılar olduğunu işittim; işte, senin çobanların yanımızda idiler, ve onları utandırmadık, ve Karmelde buldukları bütün günler hiç bir şeylerinin eksildiğini görmediler. ⁸ Kendi uşaklarına sor, ve sana bildireceklerdir; ve uşaklar senin gözünde lütuf bulsunlar; çünkü iyi günde geldik; rica ederim, kullarına, ve oğlun Davuda elinden geleni ver.

⁹ Ve Davudun uşakları geldiler, ve Davudun adı ile Nabala bütün bu sözlere göre söyliyip sustular. ¹⁰ Ve Nabal cevap verip Davudun uşaklarına dedi: Davud kim oluyor? Yessenin oğlu da kim oluyor? bugünlerde çok kullar var ki, her biri efendisinden kaçıyor. ¹¹ Ekmeğimi, ve suyum, ve kırkıcılarım için boğazladığım hayvanlarımın etini alıp da, nereden olduklarını bilmediğim adamlara mı vereyim? ¹² Ve Davudun uşakları yollarına dönüp geri gittiler, ve gelip bu sözlerin hepsine göre ona bildirdiler. ¹³ Ve Davud adamlarına: Herkes kılıcını kuşansın, dedi. Ve herkes kılıcını kuşandı; ve Davud da kılıcını kuşandı; ve dört yüz kişi kadar Davudun ardınca çıktılar, ve iki yüz kişi eşyaların yanında kaldı.

¹⁴ Ve Nabalın karısı Abigaile uşaklardan biri bildirip dedi: İşte, efendimize selâm etmek için Davud çölden uşaklar gönderdi; ve onları tersledi. ¹⁵ Fakat o adamlar bize çok iyilik etmişlerdi; ve biz utandırılmamıştık, kırdığımız vakit, onlarla yürüdüğümüz bütün günler hiç bir şeyimiz eksilmedi; ¹⁶ koyunları güderken, yanlarında olduğumuz bütün günler, gece gündüz bizim için siper oldular. ¹⁷ Ve şimdi bak, ve ne yapacağını düşün; çünkü efendimize karşı, bütün evine karşı kötülük kararlaştırılmıştır; çünkü öyle yaramaz bir adamdır ki, kendisine kimse söz söyleyemiyor.

¹⁸ Bunun üzerine Abigail çabuk davrandı, ve iki yüz ekmek, ve iki tulum şarap, ve hazırlanmış beş koyun, ve beş ölçek* kavrulmuş buğday, ve yüz salkım kuru üzüm, ve iki yüz parça basılmış incir aldı, ve eşeklere yükletti. ¹⁹ Ve uşaklarına dedi: Önüme geçin; işte, ben arkanızdan geliyorum. Fakat kocası Nabala bildirmedi. ²⁰ Ve vaki oldu ki, kadın eşeğe binmiş olarak dağın kapalı tarafından inerken, işte, karşısında Davudla adamları iniyorlardı; ve kadın onlara rast geldi. ²¹ Ve Davud demişti: Gerçek, bu adamın çölde olan bütün şeylerini boş yere korudum, ve onun bütün şeylerinden hiç biri

eksilmedi; ve bana iyilik yerine kötülükle ödedi. ²² Eğer sabah ışığına kadar onun bütün erkeklerinden birini sağ bırakırsam, Allah Davudun düşmanlarına böylesini ve daha ziyadesini yapsın.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

²³ Ve Abigail Davudu görünce çabuk davranıp eşekten indi, ve Davudun önünde yüz üstü düştü, ve yere kapandı. ²⁴ Ve ayaklarına düşüp dedi: Günah benim üzerimde, efendim, benim üzerimde olsun; ve bırak, cariyen sana söylesin, ve cariyenin sözlerini dinle. ²⁵ Rica ederim, Nabaldan, bu yaramaz adamdan dolayı efendim yüreğine dert komasın; çünkü adı nasılsa kendisi de öyledir; adı Nabaldır,* ve kendisinde ahmaklık vardır; ve ben cariyen, efendimin gönderdiği uşakları görmedim. ²⁶ Ve şimdi efendim, hay olan RABBİN hakkı için, ve senin hayatın hakkı için, mademki RAB seni kana girmekten, ve kendin için elinle öç almaktan alıkoydu, şimdi düşmanların ve efendimin kötülüğünü arıyanlar Nabal gibi olsunlar. ²⁷ Ve şimdi cariyenin efendime getirdiği bu hediye efendimin ardınca yürüyen uşaklara verilsin. ²⁸ Rica ederim, cariyenin günahını bağışla; çünkü RAB mutlaka efendime emin bir ev yapacaktır, çünkü efendim RABBİN cenklerini ediyor; ve bütün günlerinde sende kötülük bulunmayacaktır. ²⁹ Ve adam seni kovalamak ve canını aramak için kalktığı halde, efendimin canı Allahın RABBİN yanında hayat demetinde bağlı kalacaktır; ve düşmanlarının canlarını, sapanın ortasından atar gibi atacaktır. ³⁰ Ve vaki olacak ki, RAB senin hakkında söylemiş olduğu iyiliğin hepsine göre efendime yapmış, ve seni İsrail üzerine hükümdar kılmış olacağı zaman, ³¹ ne boş yere kan dökmüş, ve ne de efendime kendisi için öç almış olması, sana keder, ve efendime yürek acısı olmayacaktır. Ve RAB efendime iyilik ettiği zaman cariyeni hatırla.

* *Ahmak.*

³² Ve Davud Abigaile dedi: İsrailin Allahı RAB mubarek olsun ki, bugün beni karşılamağa seni gönderdi; ³³ ve anlayışın mubarek olsun, ve sen mubarek olasın; kana girmekten, ve öcümü kendi elimle almaktan beni bugün sen alıkoydun. ³⁴ Ve gerçek sana kötülük etmekten beni alıkoyan İsrailin Allahı, hay olan RABBİN hakkı için, eğer beni karşılamak üzere çabuk davranıp gelmese idin, mutlaka sabah ışığına kadar Nabalın erkeklerinden biri bile kalmazdı. ³⁵ Ve kendisine getirmiş olduğu şeyleri Davud onun elinden aldı; ve ona dedi: Selâmetle evine çık; bak, senin sözünü dinledim, ve seni iyi kabul ettim.

³⁶ Ve Abigail Nabalın yanına geldi; ve işte, evinde ziyafet vardı, bir kiral ziyafeti gibi. Ve Nabalın yüreği içinde neşeli idi, ve kendisi çok sarhoştı; ve sabah ışığına kadar az olsun çok olsun kadın ona bir şey bildirmedi. ³⁷ Ve sabahlayın vaki oldu ki, Nabal şaraptan ayıldığı vakit karısı bu şeyleri ona bildirdi, ve içinde yüreği öldü, ve kendisi taş gibi oldu.

³⁸ Ve vaki oldu ki, on gün kadar sonra RAB Nabalı vurdu, ve öldü.

³⁹ Ve Davud Nabalın öldüğünü işitince dedi: Nabal elile olan utancımın davasını gören, ve kulunu kötülükten alıkoyan RAB mubarek olsun; ve Nabalın kötülüğünü RAB onun başına döndürdü. Ve Davud Abigaili kendisine karı olarak almak üzere onunla söyleşmeğe adamlar gönderdi. ⁴⁰ Ve Davudun kulları Karmele Abigailin yanına geldiler, ve ona: Davud seni kendisine karı olarak almak için bizi sana gönderdi, diye söylediler.

⁴¹ Ve kadın kalkıp yüz üstü yere eğildi, ve dedi: İşte, cariyen efendimin kullarının ayaklarını yıkamak için hizmetçidir. ⁴² Ve Abigail çabuk davrandı, ve kendi ardınca giden beş genç kadını ile beraber kalkıp eşeğe bindi; ve Davudun ulakları ardınca gitti, ve onun karısı oldu.

⁴³ Ve Davud Yizreelden Ahinoamı da aldı; ve ikisi de onun karısı oldular. ⁴⁴ Ve Saul, kızı Mikalı, Davudun karısını, Gallimden Laiş oğlu Paltiye vermişti.

BAP 26

VE Zifliler Gibeaya Saulun yanına gelip dediler: Davud, çölün önünde olan Hakila tepesinde gizleniyor mu? ² Ve Saul kalktı, ve Zif çölünde Davudu aramak için kendisine beraber İsrailden seçme üç bin kişi olarak Zif çölüne indi. ³ Ve Saul çölün önünde olan Hakila tepesinde, yol kenarında ordugâh kurdu. Ve Davud çölde oturuyordu, ve Saulun kendi ardına düşüp çöle geldiğini gördü. ⁴ Ve Davud çaşıtlar gönderdi, ve gerçekten Saulun geldiğini anladı. ⁵ Ve Davud kalktı, ve Saulun ordugâh kurmuş olduğu yere geldi; ve Davud Saulla ordusunun başbuğu Nerin oğlu Abnerin yattığı yeri gördü; ve Saul arabalar ordugâhı içinde yatıyordu, ve kavm onun etrafında konmuştu.

⁶ Ve Davud cevap verdi, ve Hittî Ahimeleke, ve Yoabın kardeşi, Tseruyanın oğlu Abişaya söyliyip dedi: Saulun yanına, ordugâha benimle beraber kim iner? Ve Abişay: Ben seninle inerim, dedi. ⁷ Ve Davudla Abişay geceleyin kavmin yanına vardılar; ve işte, Saul arabalar ordugâhında yatmış uyuyordu, ve mızrağı başı ucunda yerde dikili idi; ve Abnerle kavm onun etrafında yatıyorlardı. ⁸ Ve Abişay Davuda dedi: Allah bugün düşmanını senin eline verdi; ve şimdi, bırak onu bir kerede mızrakla yere çakayım, ve ikinci kere onu vurmam. ⁹ Ve Davud Abişaya dedi: Onu öldürme; çünkü RABBİN mesihine kim elini uzatır da suçsuz olur? ¹⁰ Ve Davud dedi: Hay olan RABBİN hakkı için, RAB onu vuracaktır; yahut günü gelecek ve ölecektir; yahut cenge inecek ve helâk olacaktır. ¹¹ RABBİN mesihine el uzatmaktan RAB beni esirgesin; ve şimdi, rica ederim, başı ucundaki mızrağı ve su matarasını al da gidelim. ¹² Ve Davud Saulun başı ucundan mızrağı ve su matarasını aldı; ve gittiler; ve gören olmadı, ve bilen olmadı, ve uyanan olmadı; çünkü hepsi uyuyorlardı, çünkü RAB tarafından üzerlerine derin uyku düşmüştü. ¹³ Ve Davud karşı tarafa geçti, ve uzakta dağın başında durdu; aralarında hayli mesafe vardı; ¹⁴ ve Davud kavma, ve Nerin oğlu Abnere: Ey Abner, cevap vermiyor musun? diye bağırdı. Ve Abner cevap verip dedi: Sen kimsin ki, kırala bağıırıyorsun? ¹⁵ Ve Davud Abnere dedi: Sen bir yiğit değil misin? ve İsrailde senin gibi kim var? niçin efendine, kırala bekçilik etmedin? çünkü efendini, kıralı öldürmek için kavmdan biri geldi. ¹⁶ Yaptığın bu şey iyi değildir. Hay olan RABBİN hakkı için, siz ölüm oğullarısınız, çünkü efendinize, RABBİN mesihine bekçilik etmediniz. Ve şimdi bak, kıralın başı ucunda olan mızrağı ve su matarası nerededir?

¹⁷ Ve Saul Davudun sesini tanıdı, ve: Bu senin sesin midir, oğlum Davud? dedi. Ve Davud dedi: Benim sesimdir, efendim kıral. ¹⁸ Ve dedi: Niçin efendim böyle kulunun ardını kovalıyor, ne yaptım ki? ve elimde ne kötülük var? ¹⁹ Ve şimdi, rica ederim, efendim kıral kulunun sözlerini dinlesin. Eğer bana karşı seni ayaklandıran RAB ise, bir takdime kabul etsin; fakat eğer adam oğulları ise, onlar RABBİN önünde lânetli olsunlar; çünkü RABBİN mirasında payım olmasın diye: Git, başka ilâhlara kulluk et, diyerek beni bugün kovdular. ²⁰ Ve şimdi RABBİN yüzünden uzakta kanım toprağa düşmesin; çünkü dağlarda nasıl keklik avlıyorlarsa, İsrailin kıralı da bir tek pireyi aramak için öyle çıktı. ²¹ Ve Saul dedi: Ben suç ettim; dön, oğlum Davud; çünkü canım bugün senin gözünde değerli olduğu için artık sana kötülük etmiyeceğim; işte, akılsızlık ettim, ve pek çok yanıldım. ²² Ve Davud cevap verip dedi: İşte mızrak, ey kıral! uşaklardan biri gelsin de onu alsın. ²³ Ve RAB herkese salâhının ve sadakatının karşılığını ödiyecektir; çünkü RAB bugün seni elime verdiği halde ben elimi RABBİN mesihine uzatmak istemedim. ²⁴ Ve işte, nasıl senin canın bugün benim gözümde çok değerli oldu ise, benim canım da RABBİN gözünde öyle değerli olsun, ve beni her sıkıntıdan kurtarsın. ²⁵ Ve Saul Davuda dedi: Sen, oğlum Davud, mubarek olasın; sen hem yiğitlik yapacak, hem de mutlaka yeneceksin. Ve Davud yoluna gitti, Saul da yerine döndü.

BAP 27

VE Davud yüreğinde dedi: Artık, bir gün Saulun elile helâk olacağım; benim için Filistîler diyarına kaçmaktan daha iyi bir şey yoktur; ve Saul benden ve bütün İsrail sınırlarında beni aramaktan ümidini keser; ve elinden kurtulurum. ² Ve Davud kalktı, ve kendisi ile yanında olan altı yüz kişi Gat kıralı Maok oğlu Akişin yanına geçtiler. ³ Ve Davud, kendisi ve adamları, her biri ev halkı ile, Davud da iki karısı Yizreelli Ahinoam, ve Nabalın karısı Karmelli Abigaille beraber olmak üzere Gatta Akişin yanında oturdular. ⁴ Ve Davudun Gata kaçtığı Saula bildirildi; ve artık bir daha onu aramadı.

⁵ Ve Davud Akişe dedi: Eğer şimdi senin gözünde lûtuflarsa, kır şehirlerinin birinde bana bir yer versinler de orada oturayım; ve niçin bu kulun kiral şehirinde, senin yanında otursun? ⁶ Ve o gün Akiş ona Tsiklagı verdi; bundan dolayı Tsiklag bugüne kadar Yahuda kırallarınıdır. ⁷ Ve Davudun Filistîler diyarında oturduğu günlerin sayısı bir yıl ve dört ay idi.

⁸ Ve Davudla adamları çıkıp Geşurîlere, ve Girzîlere, ve Amalekîlere akın ettiler; çünkü Şura giderken Mısır diyarına kadar eski zamanlardan beri memlekette oturanlar onlardı.

⁹ Ve Davud diyarı vurdu, ve ne erkek ne kadın, kimseyi sağ bırakmadı, ve koyunları, ve sığırları, ve eşekleri, ve develeri, ve esvabı alıp götürdü; ve dönüp Akişin yanına geldi. ¹⁰

Ve Akiş: Bugün kimlere akın ettiniz? dedi. Ve Davud dedi: Yahuda Cenubuna, ve Yerahmeelîlerin Cenubuna, ve Kenîlerin Cenubuna akın ettik. ¹¹ Ve: Davud böyle yaptı, ve Filistîler diyarında oturduğu bütün günler usulü böyle idi diye, hakkımızda haber vermesinler, diyerek Davud ne erkek ve ne kadından kimseyi Gata getirmek için sağ bırakmadı. ¹² Ve Akiş: Kavmı İsrailin yanında kendisini büsbütün mekruh etti; bundan dolayı daima benim kulum olacaktır, diyerek Davuda inandı.

BAP 28

VE o günlerde vaki oldu ki, İsraille karşı cenketmek için Filistîler ordularını cenge topladılar. Ve Akiş Davuda dedi: Adamlarınla beraber, orduda benimle çıkacaksın, bunu iyi bil. ² Ve Davud Akişe dedi: Sen de kulunun ne yapacağını göreceksin. Ve Akiş Davuda dedi: Ben de bütün günler seni kendi başımın koruyucusu kılacağım.

³ Ve Samuel ölmüştü, ve bütün İsrail onun için dövünmüşlerdi, ve onu Ramada, kendi şehirinde gömmüşlerdi. Ve Saul cincileri ve bakıcıları memleketten kaldırmıştı. ⁴ Ve Filistîler toplanıp geldiler, ve Şunemde ordugâh kurdular; ve Saul bütün İsraili topladı, ve Gilboada ordugâh kurdular. ⁵ Ve Saul Filistîler ordugâhını görünce korktu, ve yüreği çok titredi. ⁶ Ve Saul RABDEN sordu, fakat RAB kendisine ne ruyalarla, ne Urimle, ne de peygamberlerle cevap vermedi. ⁷ Ve Saul kullarına dedi: Benim için bir cinci kadın arayın, ve ona gidip ondan sorayım. Ve kulları ona dediler: İşte, En-dorda bir cinci kadın var.

⁸ Ve Saul kılığını değiştirdi, ve başka esvap giydi, ve iki adamla beraber gitti, ve geceleyin kadının yanına geldiler; ve dedi: Rica ederim, benim için cinle fala bak, ve sana söyleyeceğim kimseyi bana çıkar. ⁹ Ve kadın ona dedi: İşte, Saulun ne yaptığını, cincileri ve bakıcıları memleketten nasıl attığını biliyorsun da, neden beni öldürtmek için canıma tuzak kuruyorsun? ¹⁰ Ve Saul kadına: Hay olan RABBİN hakkı için, bu işten sana bir kötülük gelmeyecektir, diye RABBİN hakkı için and etti. ¹¹ Ve kadın dedi: Sana kimi çıkarayım? Ve Saul: Bana Samueli çıkar, dedi. ¹² Ve kadın Samueli görünce yüksek sesle bağırdı; ve kadın: Sen Saulsun da niçin beni aldattın? diye Saula söyledi. ¹³ Ve kiral ona dedi: Korkma; fakat ne görüyorsun? Ve kadın Saula dedi: Yerden çıkmakta olan bir ilâh görüyorum. ¹⁴ Ve dedi: Ne biçimdedir? Ve kadın dedi: Kocamış bir adam çıkıyor; ve bir cübbeye bürünmüş. Ve Saul onun Samuel olduğunu anladı, ve yüz üstü iğilip yere kapandı.

¹⁵ Ve Samuel Saula dedi: Beni çıkararak niçin rahatsız ettin? Ve Saul dedi: Çok sıkıntıdayım; çünkü Filistîler bana karşı cenk ediyorlar, ve Allah benden ayrıldı, ve artık ne peygamberlerle ne de ruyalarla bana cevap veriyor; ve ne edeceğimi bana bildiresin diye seni çağırdım. ¹⁶ Ve Samuel dedi: Mademki RAB senden ayrılmış ve sana düşman olmuştur, o halde niçin benden soruyorsun? ¹⁷ Ve RAB benim vasıtamla söylediği gibi sana yaptı; ve RAB kıralığı senin elinden kopardı, ve onu senin komşuna, Davuda verdi. ¹⁸ Sen RABBİN sözünü dinlemediğin, ve onun kızgın öfkesini Amalekîlere yapmadığın için, RAB da bugün sana bu şeyi yaptı. ¹⁹ Ve RAB İsraili de seninle beraber Filistîlerin eline verecek; ve yarın sen ve oğulların benimle beraber olacaksınız; ve İsrailin ordusunu da RAB Filistîlerin eline verecektir.

²⁰ Ve Saul hemen boylu boyunca yere düştü, ve Samuelin sözlerinden ötürü çok korktu; ve kendisinde takat da yoktu; çünkü bütün gün ve bütün gece ekmek yememişti. ²¹ Ve kadın Saulun yanına geldi, ve çok şaşkın bir halde olduğunu görünce ona dedi: İşte, cariye senin sözünü dinledi, ve canımı avucuma alıp bana söylediğin sözleri dinledim. ²² Ve şimdi, rica ederim, sen de cariye senin sözünü dinle, ve önüne bir lokma ekmek koyayım da ye, ve yoluna giderken sana kuvvet olsun. ²³ Fakat yemek istemedi, ve: Yemem, dedi. Fakat kulları, kadınla beraber onu zorluyınca onların sözünü dinledi. Ve yerden kalkıp yatağın üzerine oturdu. ²⁴ Ve kadının evde besili bir buzağısı vardı; ve çabucak onu boğazladı, ve un alıp yoğurdu, ve bundan mayasız pideler pişirdi; ²⁵ ve Saulun önüne ve kullarının önüne getirdi; ve yediler. Ve o gece kalkıp gittiler.

BAP 29

VE Filistîler bütün ordularını Afeke topladılar; ve İsrailîler Yizreeldeki pınarın yanına ordugâh kurdular. ² Ve Filistîlerin beyleri yüzlerle ve binlerle geçtiler; ve Davudla adamları Akişle beraber dümdarda geçiyorlardı. ³ Ve Filistîlerin reislerine dediler: Bu İbranîlerin burada ne işleri var? Ve Akiş Filistîlerin reislerine dedi: Bu adam bugünlerde, yahut daha doğrusu bu yıllarda yanımda olan İsrail kralı Saulun kulu Davud değil mi? ve bana düştüğü günden bugüne kadar kendisinde bir şey bulmadım. ⁴ Ve Filistîlerin reisleri ona öfkelendiler; ve Filistîlerin reisleri ona dediler: Bu adamı geri gönder de yerine, kendisine tayin ettiğin yere, dönsün, ve bizimle cenge inmesin, yoksa cenkte bize düşmanlık eder; çünkü efendisine ne ile makbul olur? bu adamların başları ile değil mi? ⁵ Rakıslarda:

Saul vurdu binlerini,
Davud da on binlerini,
diye hakkında birbirlerine terennüm ettikleri Davud bu değil midir?

⁶ Ve Akiş Davudu çağırıp ona dedi: Hay olan RABBİN hakkı için, sen doğrusun, orduda da benimle çıkışın ve girişin gözümde iyidir; çünkü yanıma geldiğin günden bugüne kadar sende bir kötülük bulmadım; fakat beylerin gözünde sen iyi değilsin. ⁷ Ve şimdi dön, ve selâmetle git, ve Filistî beylerinin gözünde kötülük etme. ⁸ Ve Davud Akişe dedi: Fakat ben ne yaptım? ve senin önünde olduğum günden bugüne kadar kulunda ne buldun ki, efendim kiralın düşmanlarına karşı gidip cenketmiyeyim? ⁹ Ve Akiş cevap verip Davuda dedi: Biliyorum ki, benim gözümde sen Allahın bir meleği gibi iyisin; ancak Filistîlerin reisleri: Bizimle beraber cenge çıkmıyacaktır, dediler. ¹⁰ Ve şimdi, seninle beraber gelmiş olan kendi efendinin kulları ile sen sabahlayın erken kalk; ve sabahlayın erken kalktığınız zaman ortalık ışyınca, gidin. ¹¹ Ve Davud Filistîler diyarına dönmek üzere, kendisi ve adamları sabahlayın yola çıkmak için erken kalktılar. Ve Filistîler Yizreele çıktılar.

BAP 30

VE vaki oldu ki, Davudla adamları üçüncü günde Tsiklaga vardıkları zaman, işte, Amalekîler Cenuba ve Tsiklaga akın etmişlerdi, ve Tsiklagı vurmuşlar, ve onu ateşe vermişlerdi, ² ve orada olan kadınlardan kimseyi öldürmiyip küçükten büyüğe kadar esir almışlardı; ve onları sürüp yollarına gitmişlerdi. ³ Ve Davudla adamları şehre geldiler; ve işte, şehir yakılmıştı; ve onların karıları, ve oğulları ile kızları esir götürülmüşlerdi. ⁴ Ve Davudla yanında olan kavm, kendilerinde ağlamak için kuvvet kalmıyınca kadar, yüksek sesle ağladılar. ⁵ Ve Davudun iki karısı, Yizreelli Ahinoam ve Karmelli Nabalın karısı Abigail esir götürülmüşlerdi. ⁶ Ve Davud çok sıkıldı; çünkü kavm: Onu taşıyalım, diyorlardı; çünkü bütün kavmin, herkesin, oğullarından, ve kızlarından dolayı, canı yanıyordu. Fakat Davud Allahı RAB ile kuvvet buldu.

⁷ Ve Davud Ahimelekin oğlu kâhin Abiatarı: Rica ederim, bana efodu buraya getir, dedi. Ve Abiatar efodu oraya Davuda getirdi. ⁸ Ve Davud: Bu akıncıların ardını kovalarsam onlara yetişir miyim? diye RABDEN sordu. Ve ona dedi: Kovala, çünkü mutlaka yetişeceksin, ve her şeyi mutlaka kurtaracaksın. ⁹ Ve Davud yanında olan altı yüz kişi ile gitti, ve Besor vadisine vardılar, ve geri kalanlar orada durdular. ¹⁰ Fakat Davud dört yüz kişi ile kovalamakta idi, çünkü Besor vadisini geçemeyecek kadar yorgun olan iki yüz kişi durmuşlardı.

¹¹ Ve kırdı bir Mısırlı buldular, ve onu Davuda getirdiler, ve ona ekmek verdiler, ve yedi; ve ona su içirdiler; ¹² ve ona bir dilim basılmış incir ile iki salkım kuru üzüm verdiler, ve yedi, ve canı yerine geldi; çünkü üç gün ve üç gecedir ekmek yememiş ve su içmemişti.

¹³ Ve Davud ona dedi: Sen kimisin? ve neredensin? Ve o dedi: Ben bir Amalekînin kulu, Mısırlı bir gencim; ve efendim beni bıraktı, çünkü üç gün oluyor ki, hasta düştüm. ¹⁴ Biz Keretîlerin Cenubuna, ve Yahudanınkine, ve Kalebin Cenubuna akın ettik; ve Tsiklaga ateş verdik. ¹⁵ Ve Davud ona dedi: Beni bu akıncılara indirir misin? Ve adam dedi: Beni öldürmeyeceğine ve efendimin eline teslim etmeyeceğine Allah hakkı için bana and et de seni bu akıncılara indireyim.

¹⁶ Ve onu indirdi, ve işte, bütün yer üzerine yayılmışlardı; Filistîler diyarından ve Yahuda diyarından almış oldukları bütün büyük çapuldan ötürü yiyip içmekte ve cümbüş etmekte idiler. ¹⁷ Ve Davud gün ağarma vaktinde ertesi gün akşamına kadar onları vurdu; ve onlardan develere binip kaçan dört yüz gençten başka kimse kurtulmadı. ¹⁸ Ve Davud Amalekîlerin almış olduklarının hepsini kurtardı; ve Davud iki karısını kurtardı. ¹⁹ Ve büyük olsun küçük olsun, oğullar ve kızlar, ve çapul malından, ve onların almış oldukları hiç bir şey eksik bulunmadı; Davud hepsini geri aldı. ²⁰ Ve Davud bütün koyunlarla sığırları aldı, ve bunları obir hayvanların önünden sürüp: Bu Davudun çapuludur, diyorlardı.

²¹ Ve Davud, kendi ardınca yürüyemeyecek kadar yorgun olup Besor vadisinde bırakmış oldukları iki yüz adamın yanına vardı; ve bunlar Davudu karşılamak, ve kendisile beraber olan kavmı karşılamak için çıktılar, ve Davud kavma yaklaştığı zaman onlara selâm etti. ²² Ve Davudla beraber giden adamların bütün kötü ve yaramaz olanları cevap verip dediler: Mademki bizimle beraber gitmediler, kurtardığımız çapul malından onlara hiç bir şey vermeyeceğiz, alıp gitsinler diye her adama ancak karısını ve çocuklarını vereceğiz. ²³ Ve Davud dedi: RABBİN bize verdiği şeyi böyle yapmıyacaksınız, kardeşlerim; bizi o korudu, ve üzerimize gelen akıncıları elimize verdi. ²⁴ Ve bu işte sizin sözünüzü kim dinler? çünkü cenge inenin payı ne ise, eşyanın yanında kalanın payı da o olacaktır; müsavî paylaşacaklardır. ²⁵ Ve vaki oldu ki, o günden sonra bunu İsrail için bugüne kadar bir kanun ve hüküm yaptı.

²⁶ Ve Davud Tsiklaga geldi, ve: İşte, RABBİN düşmanlarından alınan çapuldan size bir

hediyeye, diyerek Yahuda ihtiyarlarına, kendi dostlarına,²⁷ Beyt-elde olanlara, ve Cenubdaki Ramotta olanlara, ve Yattirde olanlara,²⁸ ve Aroerde olanlara, ve Sifmotta olanlara, ve Eştemoada olanlara,²⁹ ve Rakalda olanlara, ve Yerahmeelilerin şehirlerinde olanlara, ve Kenilerin şehirlerinde olanlara,³⁰ ve Hormada olanlara, ve Bor-aşanda olanlara, ve Atakta olanlara,³¹ ve Hebronda olanlara, ve Davudla adamlarının çok kereler gitmiş oldukları yerlerin hepsine çapul malından gönderdi.

BAP 31

VE Filistîler İsrail'e karşı cenkettiler; ve İsrailîler Filistîlerin önünden kaçtılar, ve vurulanlar Gilboa dağında düştüler.² Ve Filistîler Saulla oğullarının peşine yapıştılar; ve Filistîler Saulun oğulları Yonatani, ve Abinadabi, ve Malkişuayı vurdular.³ Ve cenk Saula karşı şiddetlendi, ve okçular onu buldular; ve okçulardan çok sıkıldı.⁴ Ve Saul silâhtarına dedi: Kılıcını çek de onu bana sapla, yoksa bu sünnetsizler gelip onlar bana saplıyacaklar, ve benimle eğlenecekler. Fakat silâhtarını yapmak istemedi, çünkü çok korktu. Ve Saul kılıcını alıp onun üzerine düştü.⁵ Ve silâhtarını Saulun öldüğünü görünce, kendisi de kılıcının üzerine düştü, ve onunla beraber öldü.⁶ Böylece Saul, ve üç oğlu, ve silâhtarını ile bütün adamları da o gün birlikte öldüler.

⁷ Ve İsrailîlerden derenin öte tarafında, ve Erdenin öte tarafında olanlar, İsrailîlerin kaçtıklarını, ve Saulla oğullarının öldüklerini görünce, şehirleri bırakıp kaçtılar; ve Filistîler gelip onlarda oturdular.⁸ Ve ertesi gün Filistîler öldürülmüş olanları soymak için geldikleri zaman, Saulla üç oğlunu Gilboa dağında düşmüş buldular.⁹ Ve onun başını kestiler, ve silâhlarını soydular, ve putlarının evine ve kavma müjdelemek için çepçevre Filistîler memleketine gönderdiler.¹⁰ Ve silâhlarını Astartiler evine koydular, ve cesedini Beyt-şanın duvarına çaktılar.¹¹ Ve Yabeş-gilead ahalisi, Filistîlerin Saula ettiklerini işittikleri zaman,¹² bütün yiğitler kalktılar, ve bütün gece yürüdüler, ve Saulun cesedini, ve oğullarının cesetlerini Beyt-şanın duvarından aldılar; ve Yabeşe gelip onları orada yaktılar.¹³ Ve onların kemiklerini alıp Yabeşte olan ılıgın ağacı altında gömdüler, ve yedi gün oruç tuttular.